

Europeiska unionens officiella tidning

L 343

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

19 december 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1359/2013/EU av den 17 december 2013 om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller att förtydliga bestämmelserna om tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 1360/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av produktionsavgifterna inom sockersektorn för regleringsåren 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06, av den koefficient som krävs för beräkning av tilläggsavgiften för regleringsåren 2001/02 och 2004/05 och av de belopp som sockerproducenterna ska betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan de maximala avgifterna och de avgifter som ska tas ut för regleringsåren 2002/03, 2003/04 och 2005/06 2
- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1361/2013 av den 17 december 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran 7

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1362/2013 av den 11 december 2013 om fastställande av metoder för sensorisk provning av okokt kryddat fjäderfäkött för klassificering i kombinerade nomenklaturen	9
★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1363/2013 av den 12 december 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av konstruerat nanomaterial ⁽¹⁾	26
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1364/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel och icke-ekologiskt förökningsmaterial för musslor vid ekologiskt vattenbruk	29
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1365/2013 av den 18 december 2013 om godkännande av ett preparat av alfa-galaktosidas framställt av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) som fodertillsats för mindre fjäderfäarter avsedda för slakt och kycklingar för uppfödning till värphöns (innehavare av godkännandet: Kerry Ingredients and Flavours) ⁽¹⁾	31
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1366/2013 av den 18 december 2013 om de undantag från ursprungsreglerna enligt bilaga II till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, som gäller inom ramen för kvoter i fråga om vissa produkter från Guatemala	34
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1367/2013 av den 18 december 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	38

BESLUT

2013/772/EU:

★ Rådets beslut av den 17 december 2013 om utnämning av fem ledamöter av revisionsrätten	40
--	----

2013/773/EU:

★ Rådets beslut av den 17 december 2013 om utnämning av en tysk ledamot i Regionkommittén	41
---	----

2013/774/EU:

★ Kommissionens genomförandebeslut av den 17 december 2013 om godkännande av begränsningar av godkännanden för biocidprodukter innehållande bromadiolon som anmälts av Tyskland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG [delgivet med nr C(2013) 9030]	42
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1359/2013/EU

av den 17 december 2013

om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller att förtydliga bestämmelserna om tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽³⁾ specificeras inte hur de volymer utsläppsrätter för växthusgaser som ska auktioneras ut ska fördelas under handelsperioden.
- (2) I syfte att skapa rättssäkerhet och förutsebarhet på marknaden bör det klargöras att kommissionen, i undantagsfall och i enlighet med artikel 10.4 i direktiv 2003/87/EG, kan anpassa tidsschemat för auktioner för att säkerställa att marknaden fungerar korrekt.
- (3) Direktiv 2003/87/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 10.4 första stycket i direktiv 2003/87/EG ska följande meningar läggas till:

”Om en konsekvensbedömning för de enskilda industrisekto-
rerna visar att inga större effekter är att vänta i sektorer eller
delsektorer där det finns betydande risk för koldioxidläckage
får kommissionen under exceptionella omständigheter an-
passa tidsschemat för anpassa tidsschemat för den period
som anges i artikel 13.1 med början den 1 januari 2013
för att säkerställa en välfungerande marknad. Kommissionen
får göra högst en sådan anpassning för högst 900 miljoner
utsläppsrätter.”

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 11, 15.1.2012, s. 87.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2013.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1360/2013

av den 2 december 2013

om fastställande av produktionsavgifterna inom sockersektorn för regleringsåren 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06, av den koefficient som krävs för beräkning av tilläggsavgiften för regleringsåren 2001/02 och 2004/05 och av de belopp som sockerproducenterna ska betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan de maximala avgifterna och de avgifter som ska tas ut för regleringsåren 2002/03, 2003/04 och 2005/06

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1260/2001 ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.8 första strecksatsen och artiklarna 16.5 och 18.5, gavs kommissionen befogenhet att anta tillämpningsföreskrifter för de basproduktionsavgifter och avgifter som ska tas ut av kvot innehavare som är verkliga inom den gemensamma organisationen av marknaden för socker, koefficienten för tilläggsavgiften, och återbetalningen av del av avgifterna till säljarna av sockerbetor.
- (2) Kommissionen fastställde produktionsavgifterna för 2001/02 ⁽²⁾, 2002/03 ⁽³⁾, 2003/04 ⁽⁴⁾, 2004/05 ⁽⁵⁾ och 2005/06 ⁽⁶⁾.

- (3) Enligt artikel 18.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 gällde att om en basproduktionsavgift var lägre än det maximibelopp som avses i artikel 15.3 eller om den B-avgift som avses i samma artikel var lägre än det maximibelopp som avses i artikel 15.4 i den förordningen, vid behov justerat i enlighet med artikel 15.5, skulle sockerproducenterna åläggas att till säljarna av sockerbetor betala 60 % av skillnaden mellan det maximala avgiftsbeloppet i fråga och storleken på den avgift som ska tas ut.

- (4) I enlighet med artikel 9.1 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 ⁽⁷⁾, har de belopp som sockerproducenterna ska betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan den maximala basproduktionsavgiften och B-avgiften och de avgifter som tagits ut, fastställts för 2002/03 ⁽⁸⁾, 2003/04 ⁽⁹⁾ och 2005/06 ⁽¹⁰⁾.

- (5) Inom ramen för reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för socker har förordning (EG) nr 1260/2001 från och med regleringsåret 2006/07 upphävts och ersatts av rådets förordning (EG) nr 318/2006 ⁽¹¹⁾. Genom förordning (EG) nr 318/2006, senare upphävd och införlivad i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽¹²⁾, har självfinansieringssystemet med rörliga produktionsavgifter för socker och en ordning med produktionskvoter ersatts med en ny produktionsavgift som har till syfte att bidra till finansieringen av sådana

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1837/2002 (EGT L 278, 16.10.2002, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 (EUT L 254, 8.10.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 (EUT L 316, 15.10.2004, s. 64).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1686/2005 (EUT L 271, 15.10.2005, s. 12).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 164/2007 (EUT L 51, 20.2.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotssystemet inom sektorn för socker (EGT L 50, 21.2.2002, s. 40).

⁽⁸⁾ EUT L 254, 8.10.2003, s. 5.

⁽⁹⁾ EUT L 316, 15.10.2004, s. 65.

⁽¹⁰⁾ EUT L 51, 20.2.2007, s. 16.

⁽¹¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EUT L 58, 28.2.2006, s. 1).

⁽¹²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

utgifter inom sockersektorn som uppstår inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

- (6) Den 8 maj 2008 ogiltigförklarade domstolen, i de förenade målen C-5/06 och C-23/06 till C-36/06, kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 ⁽²⁾. I sin dom fastställde domstolen att samtliga produktkvantiteter som har exporterats ska beaktas vid fastställandet av den genomsnittliga förlusten per ton av produkten, oberoende av om bidrag faktiskt betalats ut eller inte.
- (7) Domstolen ogiltigförklarade också, i de förenade målen C-175/07 till C-184/07, och i målen C-466/06 och C-200/06 kommissionens förordning (EG) nr 1686/2005 ⁽³⁾.
- (8) För att följa domstolens dom antog kommissionen förordning (EG) nr 1193/2009 ⁽⁴⁾.
- (9) Den 29 september 2011 avkunnade tribunalen sin dom i mål T-4/06, i vilken den konstaterade att det inte fanns någon lämplig rättslig grund för en differentierad koefficient för tilläggsavgiften för socker och ogiltigförklarade artikel 2 i förordning (EG) nr 1686/2005, i dess ändrade lydelse enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1193/2009.
- (10) Den 27 september 2012 ogiltigförklarade domstolen, i de förenade målen C-113/10, C-147/10 och C-234/10, förordning (EG) nr 1193/2009 och förklarade att, vid fastställandet av den beräknade genomsnittliga förlusten per ton produkt skulle artikel 15.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 tolkas på så sätt att det totala bidragsbeloppet inkluderar det totala exportbidragsbeloppet som faktiskt har betalats.
- (11) Följaktligen bör avgifterna i sockersektorn fastställas till rätt nivå. För sådan export som anges i artikel 6.5 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 bör den *genomsnittliga förlusten* i den mening som avses i artikel 15.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 beräknas genom att det faktiska totala exportbidrag som betalats ut divideras med de exporterade kvantiteterna, oberoende av om bidrag faktiskt har betalats ut eller inte. Det *överskott som kan exporteras* i den mening som avses i artikel 15.1 c i förordning (EG) nr 1260/2001 bör också beräknas på grundval av all export, oberoende av om ett bidrag har betalats ut eller inte.
- (12) Eftersom metoden för att beräkna avgifterna för regleringsåret 2001/02 var samma som den som domstolen ogiltigförklarade, bör även produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2001/02 korrigeras i enlighet med detta.
- (13) Det följer av domstolens dom att de korrigerade avgifterna bör tillämpas från och med samma datum som de avgifter som har förklarats vara ogiltiga.
- (14) Som ett resultat av fastställandet av sockeravgifter enligt den metod som avses i skäl 11, bör även fastställandet av de belopp sockerproducenterna är skyldiga att betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan den maximala basproduktionsavgiften och den avgift som ska tas ut för regleringsåren 2002/03, 2003/04 och 2005/06 tillämpas retroaktivt.
- (15) För regleringsåret 2001/02 uppgår den totala förlusten, omräknad enligt den metod som avses i skäl 11, till 14 123 937 EUR. Den koefficient som avses i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 bör fastställas i enlighet med detta och bör tillämpas retroaktivt för det nämnda regleringsåret.
- (16) För regleringsåret 2002/03 ger tillämpningen av den metod som avses i skäl 11 en basproduktionsavgift på 2 % och en B-avgift på 16,371 %, vilka bör tillämpas retroaktivt för det regleringsåret. Den omräknade sammanlagda förlusten täcks i sin helhet av intäkterna från basproduktionsavgiften och B-avgiften. Därför finns det ingen anledning att för det regleringsåret fastställa den koefficient som avses i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 av den 7 oktober 2003 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2002/03 (EUT L 254, 8.10.2003, s. 4).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 av den 14 oktober 2004 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2003/04 (EUT L 316, 15.10.2004, s. 64).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1686/2005 av den 14 oktober 2005 om fastställande av produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2004/05 inom sockersektorn (EUT L 271, 15.10.2005, s. 12).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 (EUT L 321, 8.12.2009, s. 1).

- (17) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1440/2002 ⁽¹⁾ fastställdes för regleringsåret 2002/03 det maximala beloppet för B-avgiften till 37,5 % av interventionspriset för vitsocker. Den reviderade B-avgiften för nämnda regleringsår är 16,371 % av interventionspriset för vitsocker enligt den metod som avses i skäl 11 och som är tillämplig för det regleringsåret. Denna skillnad innebär att det belopp som ska betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor fastställs per ton sockerbetor av standardkvalitet för det regleringsåret, i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.
- (18) För regleringsåret 2003/04 ger tillämpningen av den metod som avses i skäl 11 en basproduktionsavgift på 2 % och en B-avgift på 17,259 %. Den omräknade sammanlagda förlusten täcks i sin helhet av intäkterna från basproduktionsavgiften och B-avgiften. Därför finns det ingen anledning att för det regleringsåret fastställa den koefficient för tilläggsavgiften som avses i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.
- (19) För regleringsåret 2003/04 fastställs i förordning (EG) nr 1440/2002 det maximala belopp för B-avgiften till 37,5 % av interventionspriset för vitsocker. B-avgiften för nämnda regleringsår är dock 17,259 % av interventionspriset på vitsocker enligt den metod som avses i skäl 11. Denna skillnad innebär att det belopp som ska betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor fastställs per ton sockerbetor av standardkvalitet för det regleringsåret, i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.
- (20) För regleringsåret 2004/05 ändrar tillämpningen av den metod som avses i skäl 11 varken basproduktionsavgiften eller B-avgiften. För det regleringsåret uppgår den totala förlusten beräknad enligt den metod som avses i skäl 11 till 57 648 788 EUR. Den koefficient som avses i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 bör därför fastställas. Det följer av domstolens dom till vilken hänvisas i skäl 9, att koefficienten bör vara enhetlig för unionens medlemsstater i dess sammansättning den 30 april 2004 och unionens medlemsstater i dess sammansättning den 1 maj 2004.
- (21) För regleringsåret 2005/06 leder tillämpningen av den metod som avses i skäl 11 till en basproduktionsavgift på 1,2335 % utan att det krävs någon B-avgift. Den omräknade sammanlagda förlusten täcks i sin helhet av intäkterna från basproduktionsavgifterna, och det är inte nödvändigt att fastställa den koefficient för tilläggsavgiften som avses i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.
- (22) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1296/2005 ⁽²⁾ fastställs det maximala beloppet för B-avgiften för regleringsåret 2005/06 till 37,5 % av interventionspriset på vitsocker. Då basproduktionsavgiften för nämnda regleringsår, reviderad i enlighet med den metod som avses i skäl 11, är 1,2335 % av interventionspriset för vitsocker, finns det inget behov av att fastställa en B-avgift. På grund av dessa skillnader är det nödvändigt att fastställa vilka belopp per ton sockerbetor av standardkvalitet som skulle betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor för det regleringsåret, i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.
- (23) Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa enhetlig behandling av de berörda aktörerna i de olika medlemsstaterna, är det nödvändigt att ange ett datum då de avgifter som fastställs genom den här förordningen bör ha fastlagts i enlighet med artikel 2.2 andra stycket i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽³⁾. Denna tidsfrist är dock inte tillämplig då medlemsstaterna enligt nationell lagstiftning är skyldiga att ersätta berörda operatörer efter detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Produktionsavgifterna inom sockersektorn för regleringsåren 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 ska vara de som anges i punkt 1 i bilagan.
2. De koefficienter som krävs för att beräkna tilläggsavgiften för regleringsåren 2001/02 och 2004/05 ska vara de som anges i punkt 2 i bilagan.
3. De belopp som ska betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor i fråga om A- eller B-avgifter för regleringsåren 2002/03, 2003/04 och 2005/06 ska vara de som anges i punkt 3 i bilagan.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1440/2002 av den 7 augusti 2002 om ändring av det maximala beloppet för B-avgiften och justering av minimipriset för B-betor inom sockersektorn för regleringsåret 2002/03 (EGT L 212, 8.8.2002, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1296/2005 av den 5 augusti 2005 om ändring av det maximala beloppet för B-avgiften och justering av minimipriset för B-betor inom sockersektorn för regleringsåret 2005/06 (EUT L 205, 6.8.2005, s. 20).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1).

Artikel 2

Dagen för fastställande, som det hänvisas till i artikel 2.2 andra stycket i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, av de avgifter som anges i den här förordningen, ska infalla senast den 30 september 2014, förutom när medlemsstaterna är förhindrade att respektera denna tidsfrist på grund av tillämpningen av nationell lagstiftning avseende återbetalning till ekonomiska aktörer av felaktigt inbetalda belopp.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 ska tillämpas från och med den

- 16 oktober 2002 för regleringsåret 2001/02,
- 8 oktober 2003 för regleringsåret 2002/03,
- 15 oktober 2004 för regleringsåret 2003/04,

— 18 oktober 2005 för regleringsåret 2004/05,

— 23 februari 2007 för regleringsåret 2005/06.

Artikel 1.2 ska tillämpas från och med den

— 16 oktober 2002 för regleringsåret 2001/02,

— 18 oktober 2005 för regleringsåret 2004/05.

Artikel 1.3 ska tillämpas från och med den

— 8 oktober 2003 för regleringsåret 2002/03,

— 15 oktober 2004 för regleringsåret 2003/04,

— 23 februari 2007 för regleringsåret 2005/06.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2013.

På rådets vägnar

E. GUSTAS

Ordförande

BILAGA

1. Produktionsavgifter inom sockersektorn enligt artikel 1.1

	2001/02	2002/03	2003/04	2004/05	2005/06
a) EUR per ton vitsocker som basproduktionsavgift för A- och B-socker	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
b) EUR per ton vitsocker som B-avgift för B-socker.	236,963	103,447	109,061	236,963	—
c) EUR per ton torrs substans som basproduktionsavgift för A- och B-isoglukos	5,330	5,330	5,330	5,330	3,394
d) EUR per ton torrs substans som B-avgift för B-isoglukos	99,424	46,017	48,261	99,424	—
e) EUR per ton motsvarande torrs substans socker/isoglukos som basproduktionsavgift för A- och B-inulinsirap	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
f) EUR per ton motsvarande torrs substans socker/isoglukos som B-avgift för B-inulinsirap	236,963	103,447	109,061	236,963	—

2. Koefficienter för beräkning av tilläggsavgiften enligt artikel 1.2

Regleringsår 2001/02: 0,01839

Regleringsår 2004/05: 0,07294

3. Belopp som sockerproducenterna ska betala till säljarna av sockerbetor i fråga om de A- eller B-avgifter som avses i artikel 1.3

	2002/03	2003/04	2005/06
Kompletterande pris för A-betor (*)			0,378
Kompletterande pris för B-betor (*)	10,414	9,976	18,258

(*) Kompletterande pris i fråga om A- eller B-avgift per ton sockerbetor av standardkvalitet (EUR).

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1361/2013**av den 17 december 2013****om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den
23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽¹⁾, särskilt
artikel 46.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 mars 2012 antog rådet förordning (EU)
nr 267/2012.
- (2) Till följd av Europeiska unionens domstols dom av den
28 november 2013 i mål C-280/12 P ingår Fereydoun
MAHMOUDIAN och Fulmen inte i förteckningen över

personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp ⁽²⁾.

- (3) Fereydoun MAHMOUDIAN och Fulmen bör avföras från förteckningen över personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder i bilaga IX till förordning (EU) nr 267/2012.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IX till förordning (EU) nr 267/2012 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 88, 24.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, 27.7.2010, s. 39).

BILAGA

Bilaga IX till förordning (EU) nr 267/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I del 1.A. ska uppgift nr 9 rörande Fereydoun MAHMOUDIAN utgå.
 2. I del 1.B. ska uppgift nr 13 rörande Fulmen utgå.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1362/2013**av den 11 december 2013****om fastställande av metoder för sensorisk provning av okokt kryddat fjäderfäkött för klassificering i kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE FÖRORDNING

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

Artikel 1
De metoder som används för att fastställa om okokt fjäderfäkött är kryddat eller ej med anledning av klassificeringen i kombinerade nomenklaturen ska fastställas i bilagan.

av följande skäl:

Artikel 2

(1) I kompletterande anmärkning 6 a till kapitel 2 i kombinerade nomenklaturen, bilagd förordning (EEG) nr 2658/87, definieras "okokt kryddat kött" som "okokt kött som har kryddats antingen i själva köttet eller över hela ytan så att kryddningen är synlig för blotta ögat eller tydligt framgår av smaken".

1. Den visuella besiktningen av fjäderfäkött ska utföras med den metod och under de förhållanden som anges i del I i bilagan.

(2) För att tullmyndigheternas tillvägagångssätt för tullklassificering ska vara enhetligt måste metoder fastställas för att avgöra om fjäderfäkött är kryddat eller ej i den mening som avses i kompletterande anmärkning 6 a till kapitel 2 i kombinerade nomenklaturen.

Syftet med den visuella besiktningen är att fastställa om fjäderfäkött har kryddats över hela ytan och huruvida kryddningen är synlig för blotta ögat.

(3) Mot bakgrund av de undersökningar som gjorts av EU:s grupp av tulllaboratorier bör metoderna för kontroll av om fjäderfäkött är kryddat eller ej bestå av, för det första, en visuell besiktning och, för det andra, avsmakning av ett prov.

2. Avsmakningen av fjäderfäkött ska ske med den metod och under de förhållanden som anges i del II i bilagan.

Avsmakningen ska endast ske i de fall där det vid en visuell besiktning inte gått att fastställa om provet har kryddats över hela ytan och om kryddningen är synlig för blotta ögat.

(4) Den metod som innebär att ett prov avsmakas bör endast tillämpas om den visuella besiktningen inte ger användbara resultat.

Syftet med avsmakningen är att fastställa om fjäderfäköttet har kryddats i själva köttet eller över hela ytan och om kryddningen tydligt framgår av smaken.

Förberedelserna för avsmakningen får endast ske i lokaler som uppfyller de krav på minimiutrustning som anges i punkt 2 i del II i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2013.

*På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen*

BILAGA

DEL I: VISUELL BESIKTNING AV KRYDDAT FJÄDERFÄKÖTT

1. Syfte och definition

Syftet med denna metod är att avgöra om okokt kryddat fjäderfäkött ska klassificeras enligt kapitel 2 eller kapitel 16 i kombinerade nomenklaturen, därför att det kan fastställas att

- 1) kryddningen täcker hela ytan av provet och
- 2) kryddningen är synlig för blotta ögat.

Metoden består av en visuell besiktning av ett eller flera prover av okokt fjäderfäkött.

2. Beredningen av prover

Alla prover ska tas från ett deklarerat parti. Endast öppnade originalförpackningar får provtas. Provet får vara förpackat i en kartong eller vakuumpförpackat i plast.

Om det okokta köttet är fryst ska det tinas (t.ex. i kylskåp vid en låg temperatur på ca 4 °C). Utflödet av vätska ska begränsas till ett minimum.

Relevant information om förpackningen och/eller om proverna ska registreras eller fotograferas och inkluderas i den testrapport som avses i punkt 4.

3. Visuell besiktning

Provet ska undersökas visuellt sedan förpackningen har avlägsnats.

Provet ska undersökas av minst två bedömare.

Vid den visuella besiktningen ska bedömarna ta hänsyn till följande faktorer:

- a) varje del av ytan på provet behöver inte vara kryddad i samma utsträckning,
- b) frånvaro av kryddor i fåror eller veck i den lösgjorda innerfilén saknar relevans för att avgöra om hela ytan har kryddats,
- c) vitpeppar är svårare att observera än svartpeppar,
- d) peppar observeras enklare på en yta av ljust kött (t.ex. bröstkött) än på en yta av mörkt kött (t.ex. lårkött).

4. Utvärdering av resultat

Alla bedömare måste komma till samma slutsats om huruvida provet har kryddats över hela ytan eller ej och huruvida kryddningen är synlig för blotta ögat eller ej.

De måste fylla i testrapporten för visuell besiktning av okokt kryddat fjäderfäkött. Mallen till testrapporten återfinns i tillägg 1.

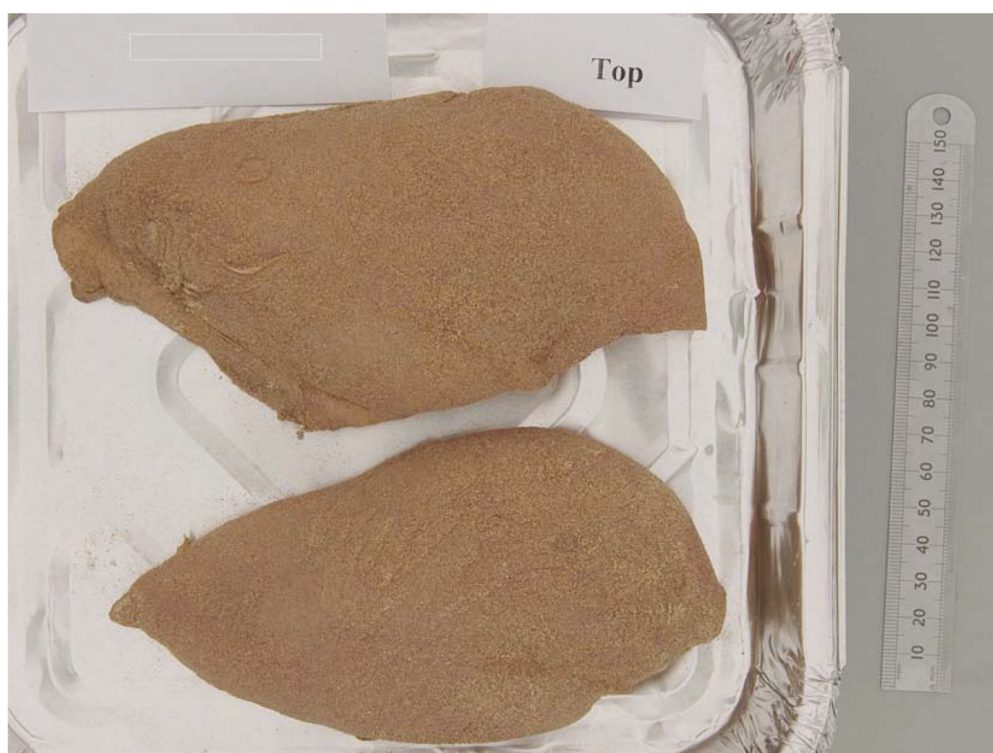
Om alla bedömare inte kommer till samma slutsats om ett visst prov, eller om samtliga drar slutsatsen att ett prov inte har kryddats över hela ytan eller att kryddningen inte är synlig för blotta ögat, ska provet testas i enlighet med del II.

5. Förklarande bilder

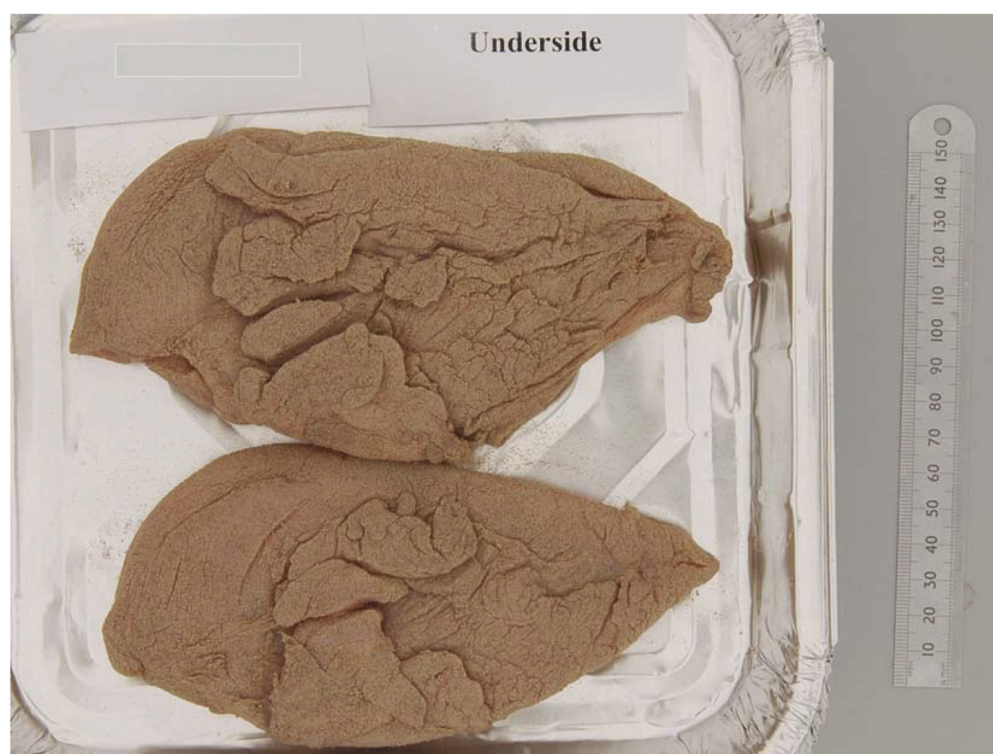
Bifogade bilder visar hur prover ska bedömas vid den visuella besiktningen.

Bilderna föreställer pepprat fjäderfäkött. Dock kan förklaringarna nedanför varje bild tillämpas också för andra kryddor.

I bilderna avser "TOP" ytan på fjäderfäbröset och "UNDERSIDE" den yta på fjäderfäbröset som blottas när köttet skärs bort från benen.

Bild 1A

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 1 B

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 2 A

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 2 B

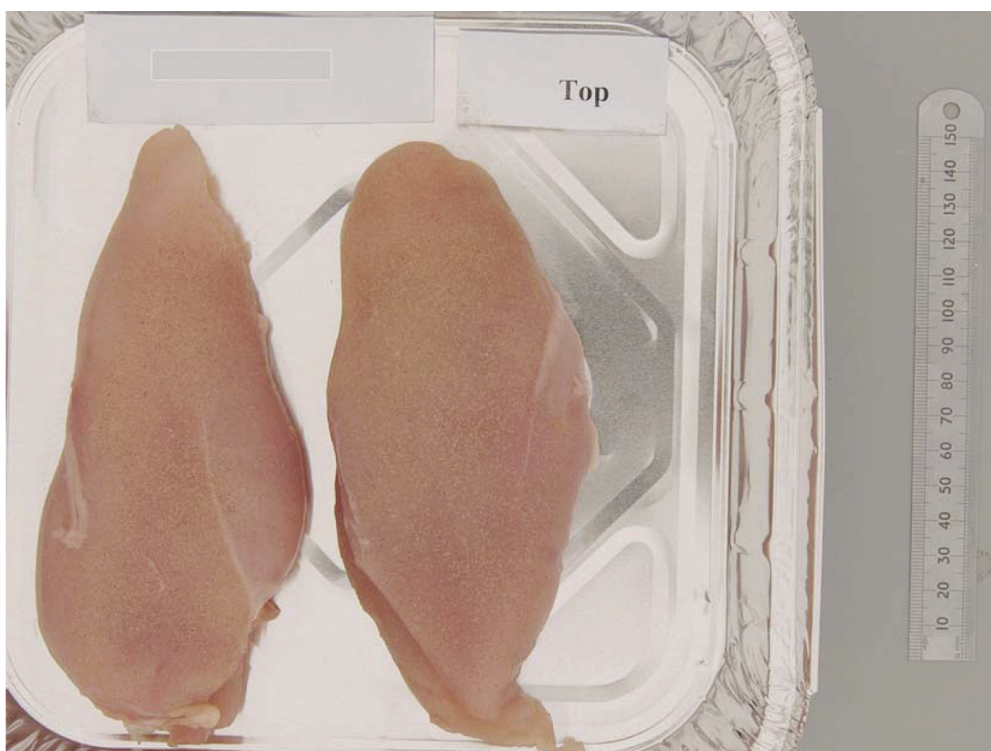
Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 3 A

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 3 B

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 4 A

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 4 B

Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 5 A

Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 5 B

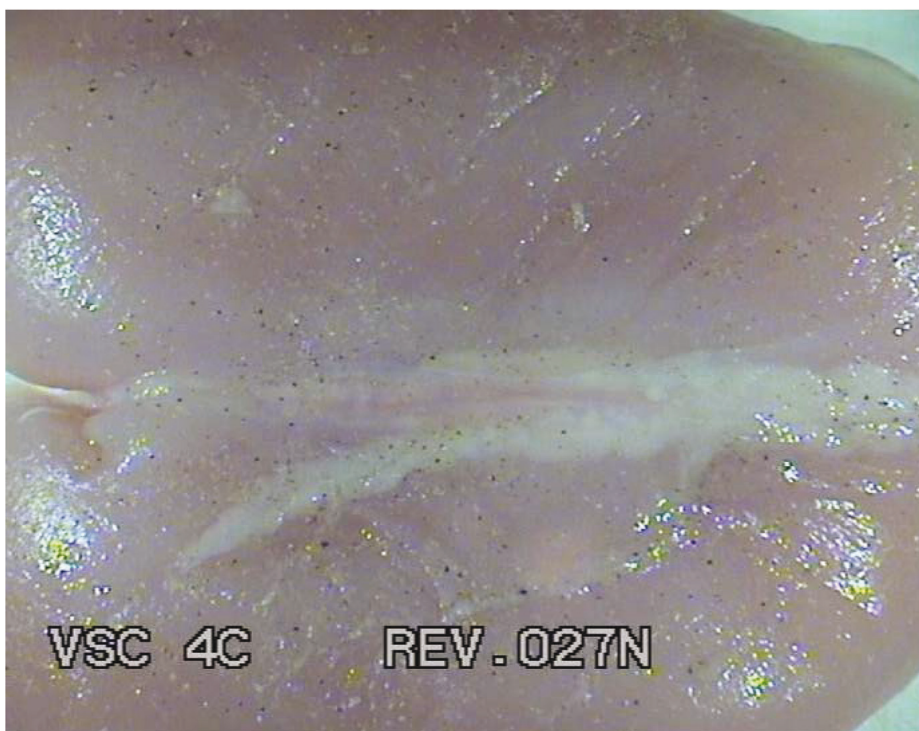
Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 6

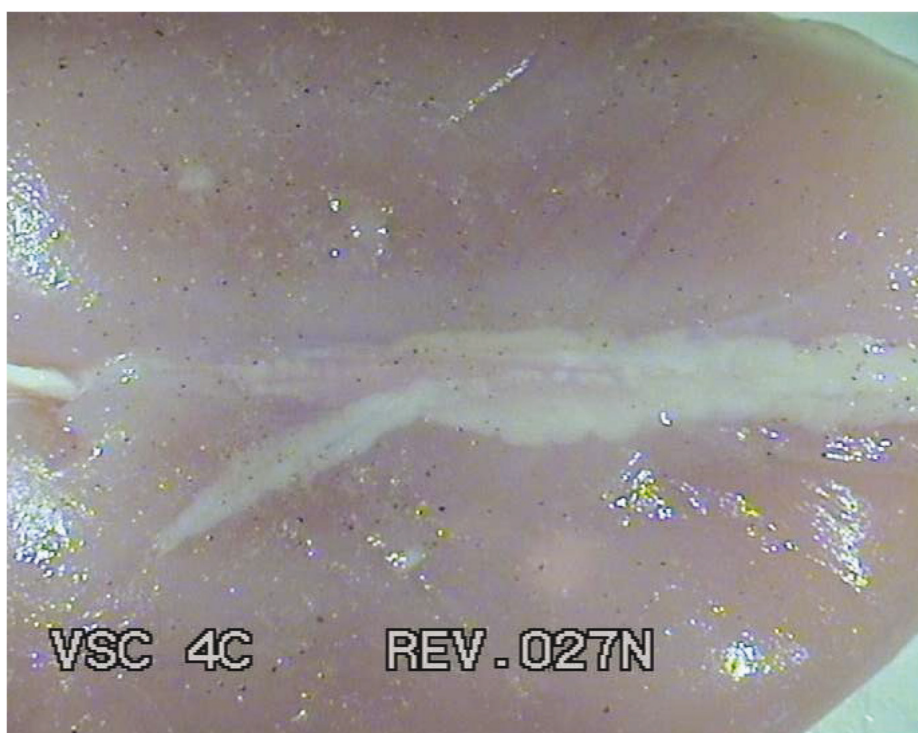
Resultat av den visuella besiktningen: Provet är kryddat över hela ytan och kryddningen är synlig för blotta ögat.

Bild 7

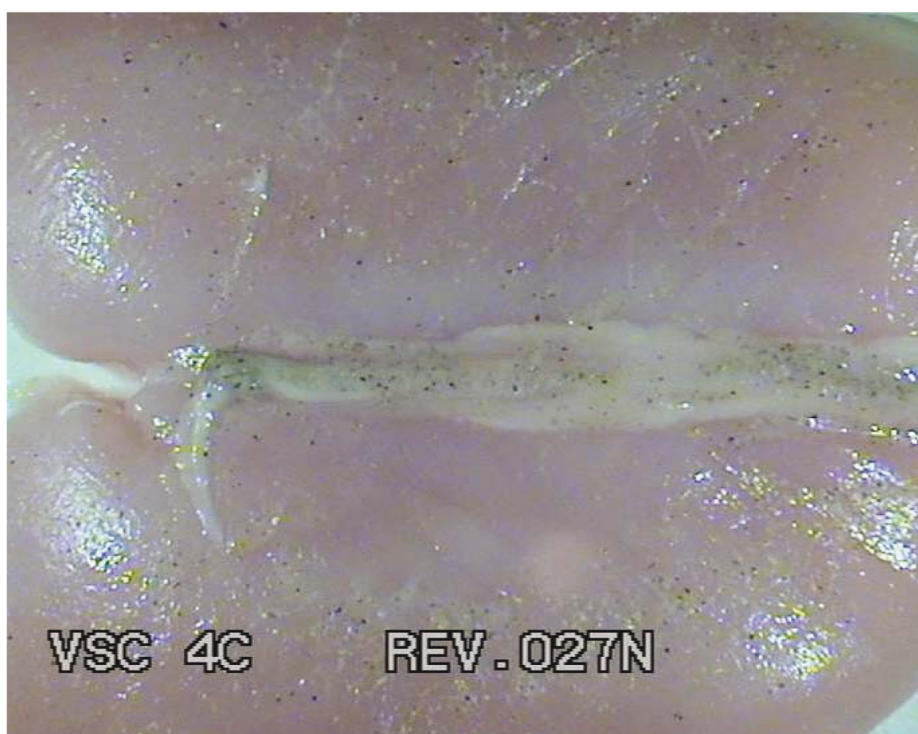
Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 8

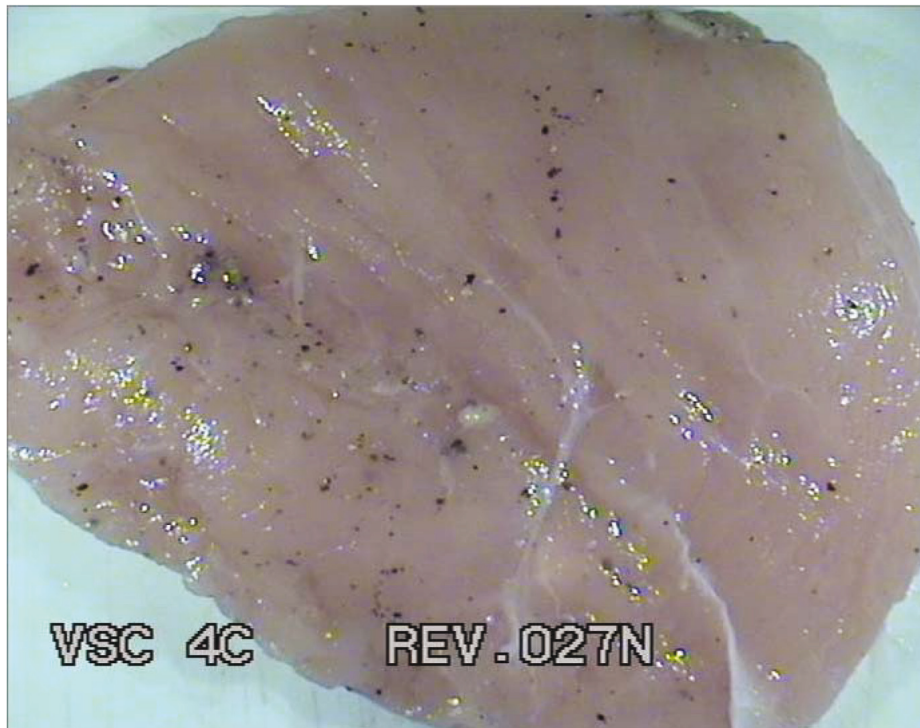
Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 9

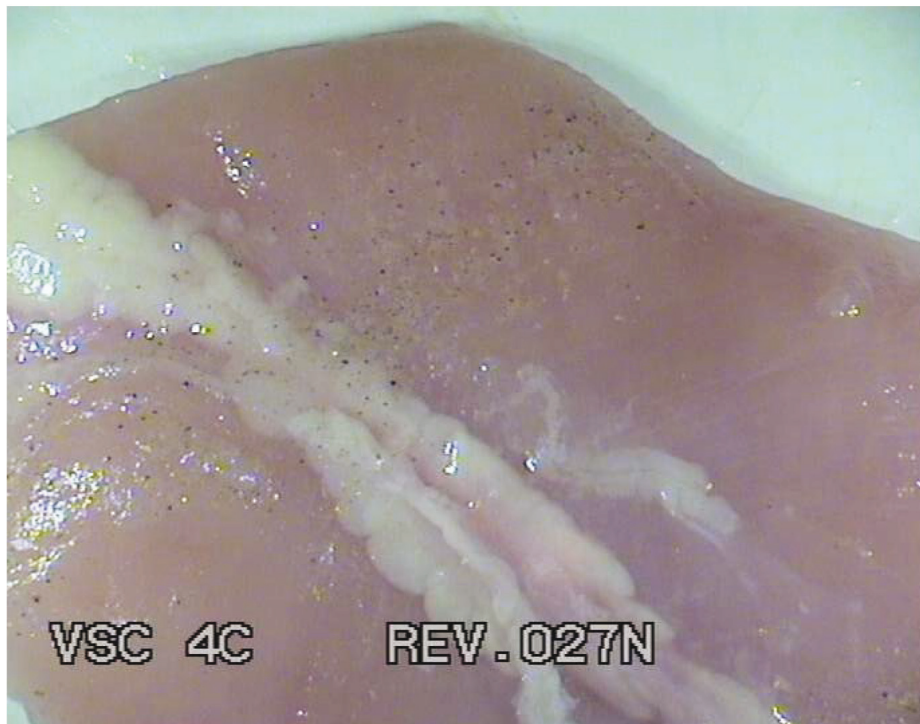
Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 10

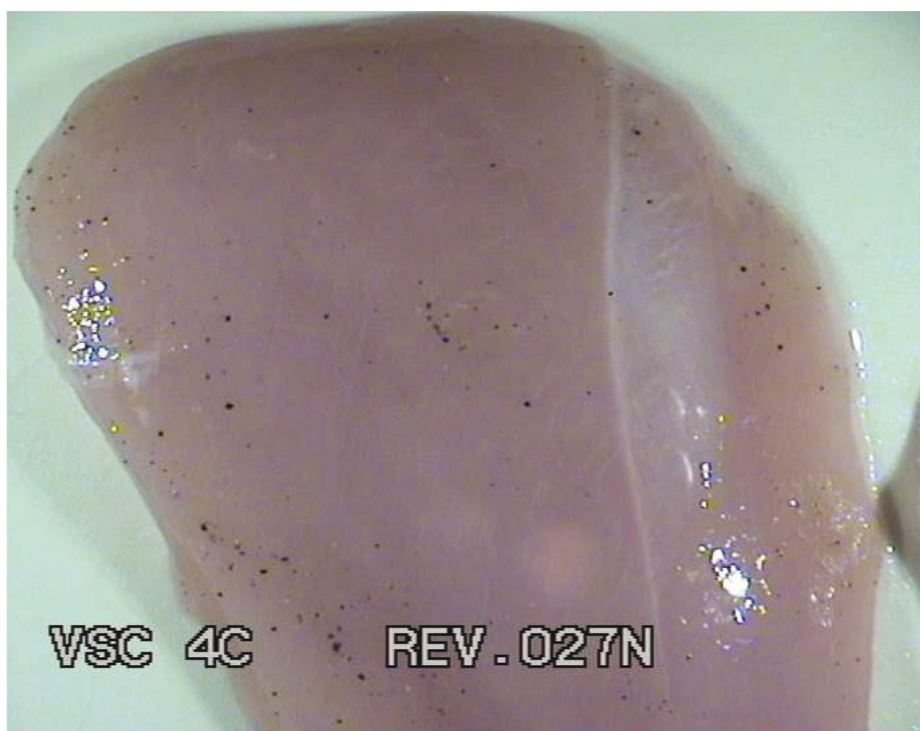
Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 11

Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 12

Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

Bild 13

Resultat av den visuella besiktningen: Kryddningen är synlig för blotta ögat men täcker **INTE** hela ytan.

DEL II. AVSMAKNING AV KRYDDAT FJÄDERFÄKÖTT

1. Syfte och definition

Syftet med denna metod är att avgöra om okokt kryddat fjäderfäkött ska klassificeras enligt kapitel 2 eller kapitel 16 i kombinerade nomenklaturen, därför att det kan fastställas att

- 1) fjäderfäköttet har kryddats i själva köttet eller över hela ytan och
- 2) kryddningen tydligt framgår av smaken.

Metoden består i att avsmaka en eller flera prover av fjäderfäkött efter tillagning.

2. Utrustning i testlokalerna

De lokaler där avsmakningen görs ska ha minst följande utrustning:

- mikrovågsugn,
- skärbrädor,
- slipade knivar,
- släta fat (t.ex. styrenplast eller porslin) märkta med slumpmässiga tresiffriga koder,
- gafflar för servering,
- mätsond (livsmedelstermometer),
- engångshandskar.

3. Förberedelse av prover

Ett prov ska innehålla en representativ del av fjäderfäköttet avsett för förtäring.

Om tvivel råder om ett prov, t.ex. angående tillsättning av atypiska föreningar eller eventuell mikrobiell kontamination, måste en riskbedömning eller en mikrobiologisk analys göras före testen.

Provet ska vara färdigtillagat i mikrovågsugn. Vid testningen ska provet lämpa sig som livsmedel.

Provet ska uppnå en kärntemperatur på minst 77 °C. Temperaturen kontrolleras med hjälp av en mätsond (livsmedelstermometer) i slutet av tillagningen. Om livsmedlet enligt specifikationerna för mikrovågsugnen måste stå en viss tid efter tillagningen ska temperaturen mätas sedan denna tidsrymd har löpt ut. Denna ytterligare tidsrymd gör att tillagningsprocessen kan fortsätta även sedan ugnen slagits av, med hjälp av den värme som redan genererats medan luckan till mikrovågsugnen är stängd.

Provets ytterskikt ska avlägsnas med en vass kniv så att det tillagade köttet i kärnan blottläggs. Köttets kärndelar får inte kontamineras av ytterskiktet.

Kärndelen av köttet ska skäras i bitar på ungefär 2 cm³.

Proverna ska få svalna i minst 10 minuter.

Proverna ska serveras bedömnarna på märkta fat.

4. Avsmakningen

Mellan fem och åtta kvalificerade och utbildade bedömare serveras ett eller flera prover. Högst fem prover får bedömas vid en sittning.

Tillräcklig tid och/eller lämplig gomrensare (buteljerat vatten och osaltade kex) ska tillhandahållas mellan proverna.

Bedömnarna måste kunna göra sin bedömning under förhållanden med minimala störningsmoment.

Bedömnarna ska avsmaka provet och objektivt beskriva dess utmärkande drag vad gäller smak, eftersmak och mun-känsla.

Bedömarna ska fylla i följande två formulär:

- a) Formulär för angivande av utmärkande drag avsett för tullens testning av fjäderfäprodukter.
- b) Samlingsformulär för fria beskrivningar avsett för tullens testning av fjäderfäprodukter.

Mallar för formulären återfinns i tillägg 2 och 3.

Bedömarna anger var och en för sig på formuläret för angivande av utmärkande drag de egenskaper på en skala från 1 till 3 intensiteten av varje egenskap och använder därvid endast termerna "SVAG" (1), "TYDLIGT URSKILJBAR" (2) och "STARK" (3).

De viktigaste beskrivande termerna som används av bedömarna förs in i samlingsformuläret för fria beskrivningar, med angivelse av antalet bedömare som använder en viss term för vart och ett av proverna.

Egenskapernas intensitet eller styrka sammanfattas också i samlingsformuläret för fria beskrivningar.

Om olika bedömare använder skilda termer med liknande betydelse, t.ex. "fet" och "fetthaltig", ska de anses ha använt samma term.

Resultaten rörande aromtillsatser eller kryddor (t.ex. "sur", "söt", "stark", "kryddig", "paprika", "vitlök" osv.) ska anges i samlingsformuläret för fria beskrivningar.

5. Utvärdering av resultat

Om minst hälften av bedömarna på sina formulär för angivande utmärkande drag och samlingsformulär för fria beskrivningar uppgivit att de känt smak av aromtillsatser eller kryddor som når 2 på skalan ("TYDLIGT URSKILJBAR") i punkt 4, ska kryddningen av provet anses tydligt framgå av smaken.

Formulären ska innehålla fullständiga uppgifter om proverna, hur de beretts samt vilka rutiner som följts för att nå och tolka de erhållna resultaten.

Testrapport vid visuell besiktning av okokt kryddat fjäderfäkött

Datum:

	Kod: ...	Kod: ...	Kod: ...	Kod: ...	Kod: ...
Kryddning över produktens hela yta	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
Kryddningen är synlig för blotta ögat	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
Relevant information					

Formulär för angivande av utmärkande drag avsett för tullens testning av fjäderfäprodukter

Namn:

Datum:

Produkt:

Kod	Smak/Eftersmak/Munkänsla	Intensitet

Skala

1	2	3
SVAG	TYDLIGT URSKILJBAR	STARK

Samlingsformulär för fria beskrivningar avsett för tullens testning av fjäderfäprodukter

Datum:

Utmärkande drag som nämns avseende: Smak/Eftersmak/Munkänsla	Kod	1	2	3	Kod	1	2	3	Kod	1	2	3
		Svag	Tydligt Urskiljbar	Stark		Svag	Tydligt Urskiljbar	Stark		Svag	Tydligt Urskiljbar	Stark

Sammanställd av:

Kontrollerad av:

I kolumnerna 1, 2, och 3 ska antalet bedömare som angav det utmärkande draget uppges.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1363/2013

av den 12 december 2013

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av konstruerat nanomaterial

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahåll-
ande av livsmedelsinformation till konsumenterna ⁽¹⁾, särskilt
artikel 18.5, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1169/2011 ska alla livsmedelsingredienser i form av konstruerade nanomaterial tydligt anges i ingrediensförteckningen så att konsumenterna informeras. Dessutom ska ordet nano stå inom parentes efter beteckningar på sådana livsmedelsingredienser. Därför fastställs en definition av konstruerat nanomaterial i förordning (EU) nr 1169/2011.
- (2) Genom artikel 18.5 i den förordningen ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter justera och anpassa definitionen av konstruerat nanomaterial i förordningen till tekniska och vetenskapliga framsteg eller till definitioner som överenskommit på internationell nivå, för att målen med den förordningen ska uppnås.
- (3) Den 18 oktober 2011 antogs kommissionens rekommendation 2011/696/EU ⁽²⁾, bland annat till följd av Europaparlamentets begäran om en heltäckande, vetenskapligt baserad definition av nanomaterial i unionslagstiftningen. Den definition som ges i rekommendationen baseras uteslutande på storleken på de partiklar som ingår i ett material och omfattar naturliga, oavsiktligt framställda och avsiktligt tillverkade material. Definitionen tar bland annat hänsyn till rapporten *Considerations on a Definition of Nanomaterial for Regulatory purposes* ⁽³⁾ från Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum, yttan-

det *Scientific basis for the definition of the term "Nanomaterial"* ⁽⁴⁾ från vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) och Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) definition av nanomaterial ⁽⁵⁾.

- (4) Enligt rekommendation 2011/696/EU bör den definition som anges i rekommendationen inte påverka eller avspegla tillämpningsområdet för någon enskild unionsrättsakt.
- (5) I ett meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om andra översynen av lagstiftningen om nanomaterial ⁽⁶⁾ uttryckte kommissionen sin avsikt att använda den definition av nanomaterial som ges i rekommendation 2011/696/EU i unionslagstiftningen. Om andra definitioner används i unionslagstiftning kommer bestämmelserna att anpassas för att säkra en konsekvent hållning. Sektorsspecifika lösningar kan dock fortfarande vara nödvändiga.
- (6) Därför bör definitionen av konstruerat nanomaterial i förordning (EU) nr 1169/2011 anpassas till definitionen i rekommendation 2011/696/EU som överensstämmer med de senaste tekniska och vetenskapliga rönen.
- (7) Eftersom definitionen i förordning (EU) nr 1169/2011 gäller konstruerade nanomaterial och inte nanomaterial i allmänhet, bör naturliga och oavsiktligt framställda nanomaterial inte omfattas av definitionen.
- (8) Dessutom bör definitionen av konstruerat nanomaterial kopplas till avsiktligt tillverkat material, som också bör definieras. Denna definition bör beakta ISO:s definition, enligt vilken konstruerat nanomaterial är nanomaterial som konstruerats för ett särskilt ändamål eller en särskild funktion ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2011/696/EU av den 18 oktober 2011 om definitionen av nanomaterial (EUT L 275, 20.10.2011, s. 38).⁽³⁾ EUR 24 403 EN, juni 2010.⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf⁽⁵⁾ <http://cdb.iso.org>⁽⁶⁾ COM(2012) 572 final, 3.10.2012.⁽⁷⁾ <http://cdb.iso.org>

- (9) Enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008⁽¹⁾ får endast godkända livsmedelstillsatser som har införts i unionsförteckningar släppas ut på marknaden och användas i livsmedel, livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer på de villkor som anges däri och efter en säkerhetsbedömning.
- (10) Dessa unionsförteckningar har fastställts genom kommissionens förordningar (EU) nr 1129/2011⁽²⁾ och (EU) nr 1130/2011⁽³⁾. I förteckningarna anges de livsmedelstillsatser som fick användas innan förordning (EG) nr 1333/2008 trädde i kraft, efter en undersökning av att de överensstämde med bestämmelserna i förordningen. Samtliga dessa godkända livsmedelstillsatser omfattas nu av ett program för omprövning som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) genomför i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 257/2010⁽⁴⁾. Omprövningen av livsmedelstillsatser pågår i enlighet med prioriteringarna i den förordningen och genomförs på grupper av livsmedelstillsatser i enlighet med vilken huvudsaklig funktionsgrupp de tillhör. Den omfattar alla nanorelaterade frågor som kan bli aktuella vid en översyn av användningsvillkoren i förekommande fall. Hittills har 30 färgämnen utvärderats. Inga av dem är i nanoform. I fråga om kalciumkarbonat (E170) och vegetabiliskt kol (E153) rekommenderade myndigheten att partikelstorleken anges i specifikationerna. Andra tillsatser som kan vara i nanoform kommer att utvärderas senast
- a) den 31 december 2015: titandioxid (E171), järnoxider och järnhydroxider (E172), silver (E174) och guld (E175),
- b) den 31 december 2016: kiseldioxid (E551),
- c) den 31 december 2018: kalciumsilikat (E552), magnesiumsilikat (E553a) och talk (E553b).
- (11) Vissa livsmedelstillsatser som ingår i unionsförteckningarna i enlighet med förordningarna (EU) nr 1129/2011 och (EU) nr 1130/2011 kan förekomma som konstruerat nanomaterial i det slutliga livsmedlet. Det kan dock vara förvirrande för konsumenterna om sådana livsmedelstillsatser, då de anges i ingrediensförteckningen, följs av ordet nano inom parentes, eftersom det kan verka som om dessa tillsatser är nya fastän de i årtionden har använts i den formen i livsmedel.
- (12) Livsmedelstillsatser som införts i unionsförteckningarna genom förordningarna (EU) nr 1129/2011 och (EU) nr 1130/2011 bör därför inte [obligatoriskt] anges som nano i ingrediensförteckningen, och de bör inte omfattas av definitionen av konstruerade nanomaterial. Behovet av särskilda krav på nanorelaterad märkning av dessa tillsatser bör åtgärdas inom ramen för programmet för omprövning, genom att man vid behov ändrar användningsvillkoren i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 och specifikationerna för dessa livsmedelstillsatser, som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 231/2012⁽⁵⁾. Det undantaget bör inte gälla livsmedelstillsatser som senare införts i dessa förteckningar, inklusive nya poster i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1333/2008.
- (13) Antalsstorleksfördelningens tröskelvärde på 50 % bör omprövas för att man ska bedöma om det så småningom bör ersättas med ett tröskelvärde på 1–50 % mot bakgrund av den tekniska utvecklingen av metoderna för detektion och kvantifiering och om det är motiverat av hälso- och säkerhetsskäl.
- (14) Förordning (EU) nr 1169/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2.2 t i förordning (EU) nr 1169/2011 ska ersättas med följande:

^{t)} *konstruerat nanomaterial*: avsiktligt tillverkat material som innehåller partiklar i fritt tillstånd eller i form av aggregat eller agglomerat och där minst 50 % av partiklarna i antalsstorleksfördelningen har en eller flera yttre dimensioner i storleksintervallet 1–100 nm.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1129/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser (EUT L 295, 12.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1130/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer, livsmedelsaromer och näringsämnen (EUT L 295, 12.11.2011, s. 178).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 257/2010 av den 25 mars 2010 om upprättande av ett program för omprövning av godkända livsmedelstillsatser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 80, 26.3.2010, s. 19).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).

Genom undantag från ovanstående ska

- a) livsmedelstillsatser som omfattas av definitionen i första stycket inte anses vara konstruerade nanomaterial om de genom kommissionens förordningar (EU) nr 1129/2011 (*) och (EU) nr 1130/2011 (**) har införts i den unionsförteckning som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1333/2008,
- b) fullerener, grafenflagor och kolnanorör med enkel vägg med en eller flera yttre dimensioner under 1 nm anses vara konstruerade nanomaterial.

Vid tillämpning av definitionen i första stycket avses med

- i) *partikel*: ett mycket litet stycke material med definierade fysikaliska gränser,
- ii) *agglomerat*: en samling svagt sammanhållna partiklar eller aggregat där den yttre ytarean är ungefär lika med summan av de enskilda komponenternas ytarea,
- iii) *aggregat*: partikel bestående av starkt sammanhållna eller förenade partiklar,

- iv) *avsiktligt tillverkat*: att materialet är tillverkat för att fylla en viss funktion eller ett visst syfte.

(*) Kommissionens förordning (EU) nr 1129/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser (EUT L 295, 12.11.2011, s. 1).

(**) Kommissionens förordning (EU) nr 1130/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer, livsmedelsaromer och näringsämnen (EUT L 295, 12.11.2011, s. 178)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1364/2013

av den 17 december 2013

om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel och icke-ekologiskt förökningsmaterial för musslor vid ekologiskt vattenbruk

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den
28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av eko-
logiska produkter och upphävande av förordning (EEG) nr
2092/91 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 13.3, 15.2 och 40, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 834/2007 fastställer grundläggande
krav på ekologisk produktion av alger och vattenbruks-
djur. Tillämpningsföreskrifter för dessa krav fastställs i
kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 ⁽²⁾.

(2) Mellan november 2012 och april 2013 lämnade vissa
medlemsstater in en ansökan om översyn av bestämmel-
sorna för produkter, ämnen och tekniker som används
vid ekologisk vattenbruksproduktion. Sådana ansök-
ningar bör utvärderas av den expertgrupp för teknisk
rådgivning om ekologisk produktion som inrättats ge-
nom kommissionens beslut 2009/427/EG ⁽³⁾. På grund-
val av denna utvärdering avser kommissionen att bedöma
om det finns något behov av en översyn av dessa be-
stämmelser 2014.

(3) I vissa av dessa ansökningar uppgavs det att tillgången på
ekologiska yngel och mussellarver är otillräcklig på mark-
naden och att kraven enligt artikel 25e och 25o i för-
ordning (EG) nr 889/2008 därmed inte uppfylls.

(4) Eftersom ekologiska yngel och mussellarver ännu
inte finns att tillgå i tillräcklig mängd för att möjliggöra
kontinuitet och undvika störningar i den ekologiska vat-
tenbruksproduktionen i unionen och ge marknaden för
ekologiska yngel och mussellarver tid att vidareutvecklas,
är det motiverat att, i väntan på experternas utlåtanden,
skjuta upp tillämpningen av den procentsats på 50 %
som medges enligt artikel 25e.3 och 25o.1 tredje stycket
i förordning (EG) nr 889/2008 med ett år till och med
den 31 december 2014.

(5) Förordning (EG) nr 889/2008 bör därför ändras i enlig-
het med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från den föreskrivande kommittén
för ekologisk produktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 889/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 25e.3 ska ersättas med följande:

”3. Den största andel icke-ekologiska vattenbruksyngel
som får föras in på anläggningen ska uppgå till 80 % fram
till den 31 december 2011, 50 % fram till den 31 december
2014 och 0 % fram till den 31 december 2015.”

2. I artikel 25.o1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Förökningsmaterial från icke-ekologiska kläckerier för muss-
lor får dock införas i de ekologiska produktionsenheterna
upp till följande högsta procentsatser: 80 % fram till den
31 december 2011, 50 % fram till den 31 december 2014
och 0 % fram till den 31 december 2015.”

⁽¹⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsfö-
reskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk pro-
duktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på
ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250,
18.9.2008.s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslut (EG) nr 2009/427 av den 3 juni 2009 om
inrättandet av en expertgrupp för teknisk rådgivning om ekologisk
produktion (EUT L 139, 5.6.2009, s. 22).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 31 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1365/2013

av den 18 december 2013

om godkännande av ett preparat av alfa-galaktosidas framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604) som fodertillsats för mindre fjäderfäarter avsedda för slakt och kycklingar för uppfödning till värphöns (innehavare av godkännandet: Kerry Ingredients and Flavours)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 1831/2003 innehåller bestämmelser om godkännande av fodertillsatser samt de skäl och faranden som gäller för sådana godkännanden.

(2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1831/2003 har en ansökan lämnats in om ett nytt användningsområde för ett preparat av alfa-galaktosidas framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604). Till ansökan bifogades de uppgifter och handlingar som krävs enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1831/2003.

(3) Ansökan avser godkännande av ett nytt användningsområde för ett preparat av alfa-galaktosidas framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604) som fodertillsats för mindre fjäderfäarter avsedda för slakt och kycklingar för uppfödning till värphöns i kategorin "zootekniska tillsatser".

(4) Användningen av preparatet har godkänts för tio år för slaktkycklingar genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 237/2012⁽²⁾.

(5) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) konstaterade i sitt yttrande av den 18 juni 2013⁽³⁾ att preparatet av alfa-galaktosidas framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604) under föreslagna användningsvillkor inte inverkar negativt på djurs och människors hälsa eller på miljön, och att preparatet kan vara verksamt på kycklingar för uppfödning till värphöns och att detta kan extrapoleras till mindre fjäderfäarter avsedda för slakt. Myndigheten anser inte att det behövs några särskilda krav på övervakning efter utsläppandet på marknaden. Den bekräftade även den rapport om analysmetoden för fodertillsatsen som lämnats av det referenslaboratorium som inrättats genom förordning (EG) nr 1831/2003.

(6) Bedömningen av preparatet av alfa-galaktosidas framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604) visar att det uppfyller villkoren för godkännande i artikel 5 i förordning (EG) nr 1831/2003. Preparatet bör därför godkännas för användning i enlighet med bilagan till den här förordningen.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det preparat i kategorin "zootekniska tillsatser" och den funktionella gruppen "smältbarhetsförbättrande medel" som anges i bilagan godkänns som fodertillsats enligt villkoren i den bilagan.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 237/2012 av den 19 mars 2012 om godkännande av alfa-galaktosidas (EC 3.2.1.22) framställt av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) och endo-1,4-beta-glukanas (EC 3.2.1.4) framställt av *Aspergillus niger* (CBS 120604) som fodertillsats för slaktkycklingar (innehavare av godkännandet: Kerry Ingredients and Flavours) (EUT L 80, 20.3.2012, s. 1)

⁽³⁾ *The EFSA Journal*, vol. 11(2013):7, artikelnr 3286.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

Tillsatsens identifikationsnummer	Namn på innehavaren av godkännandet	Tillsats	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning, analysmetod	Djurart eller djurkategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						Aktivitet/kg helfoder med en vattenhalt på 12 %			
Kategori: zootekniska tillsatser. Funktionell grupp: smältbarhetsförbättrande medel									
4a17	Kerry In- gredients and Fla- vours	Alfa-galakto- sidas EC 3.2.1.22 Endo-1,4-be- ta-glukanas EC 3.2.1.4	<i>Tillsatsens sammansättning</i> Preparat av alfa-galaktosidas framställt av <i>Saccharomyces cerevi- siae</i> (CBS 615.94) och endo-1,4- beta-glukanas framställt av <i>Asper- gillus niger</i> (CBS 120604) med en minsta aktivitet på — 1 000 U ⁽¹⁾ alfa-galaktosidas/g — 5 700 U ⁽²⁾ endo-1,4-beta- glukanas/g <i>Fast form</i> <i>Beskrivning av den aktiva substansen</i> Alfa-galaktosidas (EC 3.2.1.22) framställt av <i>Saccharomyces cerevi- siae</i> (CBS 615.94) och endo-1,4- beta-glukanas (EC 3.2.1.4) fram- ställt av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) <i>Analysmetod</i> ⁽³⁾ Bestämning av — alfa-galaktosidas: kolorimet- risk metod som mäter den mängd p-nitrofenol som alfa- galaktosidas frisätter från p- nitrofenyl-alfa-galaktopyrano- sidssubstrat, — endo-1,4-beta-glukanas: kolo- rimetrisk metod som mäter den mängd vattenlösligt färg- ämne som endo-1,4-beta-glu- kanas frisätter från korn- lukanssubstrat tvärbundna med azurin.	Mindre fjäder- fårarter avsedda för slakt Kycklingar för uppfödning till värphöns	—	Alfa-galaktosidas: 50 U Endo-1,4-beta- glukanas: 285 U	—	1. Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringsvillkor och stabilitet vid pelletering. 2. Högsta rekommenderade dos: — 100 U alfa-galaktosidas/kg helfoder, — 570 U endo-1,4-beta-gluka- nas/kg helfoder. 3. Användarsäkerhet: Andnings- skydd, skyddsglasögon och skyddshandskar ska användas vid hantering.	8 januari 2024

⁽¹⁾ 1 U motsvarar den mängd enzym som frigör 1 µmol p-nitrofenol från p-nitrofenyl-alfa-galaktopyranosid (pNPG) per minut vid pH 5,0 och 37 °C.

⁽²⁾ 1 U motsvarar den mängd enzym som frigör 1 mg reducerande socker (glukosekvivalent) från betaglukan per minut vid pH 5,0 och 50 °C.

⁽³⁾ Närmare information om analysmetoderna finns på referenslaboratoriets webbplats:
http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1366/2013

av den 18 december 2013

om de undantag från ursprungsreglerna enligt bilaga II till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, som gäller inom ramen för kvoter i fråga om vissa produkter från Guatemala

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

(4) Rätten att komma i åtnjutande av tullmedgivandena bör vara beroende av att det relevanta ursprungsintyget uppvisas för tullmyndigheterna, såsom föreskrivs i avtalet.

med beaktande av rådets beslut 2012/734/EU av den 25 juni 2012 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, och om provisorisk tillämpning av del IV i avtalet som rör handelsfrågor ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

(5) Eftersom avtalet tillämpas provisoriskt från och med den 1 december 2013 bör den här förordningen tillämpas från och med den dagen.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

av följande skäl:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

(1) Genom beslut 2012/734/EU godkände rådet undertecknandet, på unionens vägnar, av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*). Enligt beslut 2012/734/EU ska avtalet tillämpas provisoriskt i väntan på att förfarandena för avtalets ingående avslutas.

(2) Bilaga II till avtalet avser definitionen av begreppet ursprungsprodukter och metoder för administrativt samarbete. I fråga om ett antal produkter föreskrivs det i tillägg 2A till den bilagan möjlighet till undantag från de ursprungsregler som fastställs i tillägg 2 till bilaga II inom ramen för årliga kvoter. Eftersom EU har beslutat att utnyttja den möjligheten är det nödvändigt att fastställa villkoren för tillämpning av dessa undantag för import från Guatemala.

(3) De tullkvoter som fastställs i tillägg 2A till bilaga II bör förvaltas enligt "först-till-kvarn"-principen i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den

Artikel 1

1. Ursprungsreglerna i tillägg 2A till bilaga II till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) ska tillämpas på de produkter som förtecknas i bilagan till denna förordning.

2. De ursprungsregler som avses i punkt 1 ska tillämpas som ett undantag från de ursprungsregler som anges i tillägg 2 till bilaga II till avtalet, inom de kvoter som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

För att omfattas av undantaget i artikel 1 ska produkterna åtföljas av ett ursprungsintyg i enlighet med bilaga II till avtalet.

Artikel 3

De kvoter som avses i bilagan ska förvaltas i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

⁽¹⁾ EUT L 346, 15.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

GUATEMALA

Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen ska lydelsen i kolumnen "Varuslag" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet inom ramen för denna bilaga bestäms av KN-numrens räckvidd vid den tidpunkt då denna förordning antas.

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Kvotperiod	Årlig kvot (i exemplar [par], om inte annat anges)
09.7047	6104 62 00	Långbyxor, kortbyxor, knäbyxor samt byxor med bröstlapp av bomull, för kvinnor eller flickor	Fr.o.m. 1.12.2013 t.o.m. 31.12.2013	87 500
			Fr.o.m. 1.1.2014 t.o.m. 31.12.2014	1 144 500
			Fr.o.m. 1.1.2015 t.o.m. 31.12.2015	1 239 000
			Fr.o.m. 1.1.2016 t.o.m. 31.12.2016	1 333 500
			Fr.o.m. 1.1.2017 t.o.m. 31.12.2017	1 428 000
			Fr.o.m. 1.1.2018 t.o.m. 31.12.2018 och för varje efterföljande period fr.o.m. 1.1 t.o.m. 31.12	1 522 500
09.7048	6105 20	Skjortor för män eller pojkar, av triå, av konstfibrer	Fr.o.m. 1.12.2013 t.o.m. 31.12.2013	291 667
			Fr.o.m. 1.1.2014 t.o.m. 31.12.2014	3 815 000
			Fr.o.m. 1.1.2015 t.o.m. 31.12.2015	4 130 000
			Fr.o.m. 1.1.2016 t.o.m. 31.12.2016	4 445 000
			Fr.o.m. 1.1.2017 t.o.m. 31.12.2017	4 760 000
			Fr.o.m. 1.1.2018 t.o.m. 31.12.2018 och för varje efterföljande period fr.o.m. 1.1 t.o.m. 31.12	5 075 000
09.7049	6203 42	Långbyxor, kortbyxor, knäbyxor samt byxor med bröstlapp av bomull, för män eller pojkar	Fr.o.m. 1.12.2013 t.o.m. 31.12.2013	87 500
			Fr.o.m. 1.1.2014 t.o.m. 31.12.2014	1 144 500
			Fr.o.m. 1.1.2015 t.o.m. 31.12.2015	1 239 000
			Fr.o.m. 1.1.2016 t.o.m. 31.12.2016	1 333 500
			Fr.o.m. 1.1.2017 t.o.m. 31.12.2017	1 428 000
			Fr.o.m. 1.1.2018 t.o.m. 31.12.2018 och för varje efterföljande period fr.o.m. 1.1 t.o.m. 31.12	1 522 500
09.7050	6203 43	Långbyxor, kortbyxor, knäbyxor samt byxor med bröstlapp av syntetfibrer, för män eller pojkar	Fr.o.m. 1.12.2013 t.o.m. 31.12.2013	58 334
			Fr.o.m. 1.1.2014 t.o.m. 31.12.2014	763 000
			Fr.o.m. 1.1.2015 t.o.m. 31.12.2015	826 000
			Fr.o.m. 1.1.2016 t.o.m. 31.12.2016	889 000
			Fr.o.m. 1.1.2017 t.o.m. 31.12.2017	952 000
			Fr.o.m. 1.1.2018 t.o.m. 31.12.2018 och för varje efterföljande period fr.o.m. 1.1 t.o.m. 31.12	1 015 000

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Kvotperiod	Årlig kvot (i exemplar [par], om inte annat anges)
09.7051	6204 62	Långbyxor, kortbyxor, knäbyxor samt byxor med bröstlapp av bomull, för kvinnor eller flickor	Fr.o.m. 1.12.2013 t.o.m. 31.12.2013	58 334
			Fr.o.m. 1.1.2014 t.o.m. 31.12.2014	763 000
			Fr.o.m. 1.1.2015 t.o.m. 31.12.2015	826 000
			Fr.o.m. 1.1.2016 t.o.m. 31.12.2016	889 000
			Fr.o.m. 1.1.2017 t.o.m. 31.12.2017	952 000
			Fr.o.m. 1.1.2018 t.o.m. 31.12.2018 och för varje efterföljande period fr.o.m. 1.1 t.o.m. 31.12	1 015 000

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1367/2013**av den 18 december 2013****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad
marknadsordning") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning
(EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller
sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt
och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i
enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommis-
sionens fastställande av schablonvärden vid import från
tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges
i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlig-
het med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr
543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter.
Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag
som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella
tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genom-
förandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till
denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentlig-
görs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	55,3
	IL	216,6
	MA	74,7
	TN	111,2
	TR	111,2
	ZZ	113,8
0707 00 05	AL	106,5
	MA	158,2
	TR	135,9
	ZZ	133,5
0709 93 10	MA	120,5
	TR	138,4
	ZZ	129,5
0805 10 20	AR	26,3
	MA	57,5
	TR	58,5
	ZA	57,8
	ZZ	50,0
0805 20 10	MA	54,3
	ZZ	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	104,4
	MA	69,9
	TR	70,1
	ZZ	81,5
0805 50 10	AR	102,8
	TR	72,5
	ZZ	87,7
0808 10 80	CN	77,6
	MK	31,3
	NZ	153,0
	US	131,8
	ZZ	98,4
0808 30 90	TR	121,9
	US	158,4
	ZZ	140,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2013

om utnämning av fem ledamöter av revisionsrätten

(2013/772/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 286.2,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Mandattiden för Gijs DE VRIES, Henri GRETHEN, Michel CRETIN, Ioannis SARMAS och David BOSTOCK löper ut den 31 december 2013.

(2) Nya ledamöter bör därför utses.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande personer utses härmed till ledamöter av revisionsrätten för perioden 1 januari 2014–31 december 2019:

— Alex BRENNINKMEIJER,

— Henri GRETHEN,

— Danièle LAMARQUE,

— Nikolaos MILIONIS,

— Phil WYNN OWEN.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrande av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

RÅDETS BESLUT**av den 17 december 2013****om utnämning av en tysk ledamot i Regionkommittén**

(2013/773/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 305,

Artikel 1

Till ledamot i Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2015

med beaktande av den tyska regeringens förslag, och

— Beate MERK, *Bayerische Staatsministerin für Europaangelegenheiten und regionale Beziehungen.*

av följande skäl:

Artikel 2

- (1) Den 22 december 2009 och 18 januari 2010 antog rådet besluten 2009/1014/EU ⁽¹⁾ och 2010/29/EU ⁽²⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2010 till och med den 25 januari 2015.

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

- (2) En plats som ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Emilia MÜLLER har löpt ut.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 12, 19.1.2010, s. 11.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 17 december 2013

om godkännande av begränsningar av godkännanden för biocidprodukter innehållande bromadiolon som anmälts av Tyskland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG

[delgivet med nr C(2013) 9030]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2013/774/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocid-produkter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4, och

av följande skäl:

- (1) Bilaga I till direktiv 98/8/EG innehåller en förteckning över verksamma ämnen som är godkända på unionsnivå för användning i biocidprodukter. Genom kommissionens direktiv 2009/92/EG ⁽²⁾ togs det verksamma ämnet bromadiolon upp för användning i produkttyp 14, rodenticider, som definieras i bilaga V till direktiv 98/8/EG.
- (2) Bromadiolon är en antikoagulerande rodenticid känd för att medföra olycksrisker för barn samt risker för icke-måldjur och miljön. Det har identifierats som ett potentiellt långlivat, bioackumulerande och giftigt ämne (PBT), eller mycket långlivat och mycket bioackumulerande ämne (vPvB).
- (3) Av folkhälso- och hygienskäl ansågs det likväl motiverat att ta upp bromadiolon och andra antikoagulerande rodenticider i bilaga I till direktiv 98/8/EG, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att godkänna produkter med bromadiolon. När medlemsstaterna beviljar godkännande för produkter som innehåller bromadiolon är de dock tvungna att säkerställa att primär och sekundär exponering av människor, icke-måldjur och miljö minimeras

genom att alla lämpliga och tillgängliga riskbegränsande åtgärder beaktas och tillämpas. De riskbegränsande åtgärder som nämns i direktiv 2009/92/EG omfattar därför, bland annat, en begränsning till endast yrkesmässig användning.

- (4) Företaget Belgagri SA. (nedan kallat *sökanden*) har i enlighet med artikel 8 i direktiv 98/8/EG lämnat in en ansökan till Irland om godkännande av fyra rodenticider som innehåller bromadiolon (nedan kallade *produkterna*).
- (5) Irland beviljade godkännandena av produkterna den 30 september 2012. Produkterna godkändes med begränsningar för att säkerställa att villkoren i artikel 5 i direktiv 98/8/EG uppfylls i Irland. Begränsningarna omfattade inte en begränsning till endast yrkesmässiga användare med utbildning eller licens.
- (6) Den 5 februari 2013 lämnade sökanden in en fullständig ansökan till Tyskland om ömsesidigt erkännande av de första godkännandena av produkterna.
- (7) Den 17 april 2013 underrättade Tyskland kommissionen, de övriga medlemsstaterna och sökanden om sitt förslag att begränsa de första godkännandena i enlighet med artikel 4.4 i direktiv 98/8/EG. Tyskland föreslog att man skulle införa en begränsning som innebär att produkterna endast får användas av yrkesmässiga användare med utbildning eller licens.
- (8) Kommissionen uppmanade i enlighet med artikel 27.1 i direktiv 98/8/EG övriga medlemsstater och sökanden att inom 90 dagar skriftligen lägga fram synpunkter på underrättelsen. Inga synpunkter inkom inom den tidsfristen. Underrättelsen diskuterades även av kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter för biocidprodukter vid mötet med gruppen för produktgodkännande och underlättande av ömsesidigt erkännande den 14 maj 2013.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2009/92/EG av den 31 juli 2009 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp bromadiolon som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet (EUT L 201, 1.8.2009, s. 43).

(9) I enlighet med direktiv 98/8/EG ska godkännanden som beviljas för biocidprodukter som innehåller bromadiolon vara föremål för alla lämpliga och tillgängliga riskbegränsande åtgärder, inklusive begränsning till endast yrkesmässig användning. I den vetenskapliga utvärdering som ledde fram till införandet av bromadiolon i direktiv 98/8/EG fastslogs att bara yrkesmässiga användare kan förväntas följa de instruktioner som minimerar risken för sekundär förgiftning av icke-måldjur, och använda produkterna på ett sätt som förhindrar utveckling och spridning av resistens. En begränsning av användningen till yrkesmässiga användare bör därför i princip anses som en lämplig riskbegränsande åtgärd, särskilt i medlemsstater där resistens mot bromadiolon förekommer.

(10) Eftersom det inte finns några indikationer på motsatsen är det en lämplig och tillgänglig riskbegränsande åtgärd att begränsa användningen till endast yrkesmässig användning vid godkännandet av produkter innehållande bromadiolon i Tyskland. Denna slutsats förstärks av Tysklands argument om att man har hittat resistens mot bromadiolon hos råttor och att resistensen i Tyskland förefaller att öka. Vidare har Tyskland ett välfungerande nät av utbildade skadedjursbekämpare och godkända yrkesutövare, som jordbrukare, trädgårdsmästare och skogsvaktare, vilket betyder att den föreslagna begränsningen inte hindrar förebyggande av smittspridning.

(11) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland får begränsa de godkännanden som beviljas i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/8/EG för de produkter som anges i bilagan till detta beslut till att endast gälla användning av yrkesmässiga användare med utbildning eller licens.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På kommissionens vägnar

Janez POTOČNIK

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Produkter för vilka Tyskland får begränsa de godkännanden som beviljas i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/8/EG till att endast gälla användning av yrkesmässiga användare med utbildning eller licens:

Produktnamn i Irland	Referensnummer för Irlands ansökan i registret över biocidprodukter	Produktnamn i Tyskland	Referensnummer för Tysklands ansökan i registret över biocidprodukter
Control	2011/6289/13066/IE/AA/21745	Control	2011/6289/13066/DE/MA/21749
Control Bloc	2011/6289/13146/IE/AA/21805	Control Bloc	2011/6289/13146/DE/MA/21809
Control Pasta	2011/6289/13126/IE/AA/21785	Control Pasta	2011/6289/13126/DE/MA/21788
Control Bar	2011/6289/13166/IE/AA/21825	Control Bar	2011/6289/13166/DE/MA/21829

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 17 december 2013

om finansiellt stöd från unionen till nödgärder för bekämpning av aviär influensa i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2012 och 2013 samt i Danmark och Spanien under 2013

[delgivet med nr C(2013) 9084]

(Endast de danska, italienska, nederländska, spanska och tyska texterna är giltiga)

(2013/775/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

begripet nödgärder. Enligt artikel 4.2 i det beslutet ska medlemsstaterna beviljas finansiellt stöd till kostnaderna för vissa åtgärder för att utrota aviär influensa.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virussjukdom som drabbar fjäderfä och andra fåglar i fångenskap. Sjukdomen har en mycket stark inverkan på lönsamheten inom fjäderfäuppfödningen och orsakar störningar i handeln inom unionen och exporten till tredjeländer.
- (2) Vid utbrott av aviär influensa finns det en risk för att smittämnet sprids till andra fjäderfäanläggningar i den medlemsstaten, men också till andra medlemsstater och tredjeländer genom handel med levande fjäderfä eller fjäderfäprodukter.
- (3) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽²⁾ om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa fastställs åtgärder som medlemsstaterna omedelbart ska vidta vid ett utbrott för att snabbt förhindra ytterligare spridning av viruset.
- (4) I enlighet med artikel 84 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ ska ett utgift-såtagande som belastar unionens budget föregås av ett finansieringsbeslut om huvudragen i den åtgärd som utgiften rör och som antagits av institutionen eller de myndigheter till vilka institutionen har delegerat ansvaret för sådana beslut.
- (5) I beslut 2009/470/EG fastställs förfarandena för finansiellt stöd från unionen till särskilda veterinäråtgärder, in-

- (6) I artikel 4.3 första och andra strecksatserna i beslut 2009/470/EG fastställs bestämmelser om hur stor pro-centsats av medlemsstatens kostnader som unionens fi-nansiella stöd kan omfatta.
- (7) Bestämmelser om utbetalning av finansiellt stöd från unionen till nödgärder för att utrota aviär influensa fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 349/2005 av den 28 februari 2005 om villkor för gemenskaps-bidrag för nödgärder och bekämpning av vissa djur-sjukdomar som avses i rådets beslut 90/424/EEG ⁽⁴⁾.
- (8) Utbrott av aviär influensa kunde konstateras i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2012 och 2013 samt i Danmark och Spanien under 2013. Danmark, Tyskland, Spanien, Italien och Nederländerna vidtog åtgärder i en-lighet med rådets direktiv 2003/85/EG ⁽⁵⁾ för att be-kämpa dessa utbrott.
- (9) De danska, tyska, spanska, italienska och nederländska myndigheterna har, inom ramen för ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, underrättat kommis-sionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits i enlighet med unionens lagstiftning om anmälan och bekämpning av sjukdomen och om resul-taten av detta.
- (10) Myndigheterna i Danmark, Tyskland, Spanien, Italien och Nederländerna har därmed uppfyllt alla sina tekniska och administrativa skyldigheter enligt bestämmelserna i arti-kel 4.2 i beslut 2009/470/EG och i artikel 6 i förordning (EG) nr 349/2005.
- (11) Det exakta beloppet på det finansiella stödet från unio-nen kan inte fastställas för närvarande, eftersom de upp-gifter som lämnats om ersättningskostnader och drifts-utgifter bygger på uppskattningar.

⁽¹⁾ EUT L 155, 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 55, 1.3.2005, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 306, 22.11.2003, s. 1.

- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Finansiellt stöd från unionen till Tyskland, Italien, Nederländerna, Danmark och Spanien

1. Danmark, Tyskland, Spanien, Italien och Nederländerna ska beviljas finansiellt stöd från unionen till sina kostnader i samband med åtgärder enligt artikel 4.2 och 4.3 i beslut 2009/470/EG för bekämpning av aviär influensa i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2012 och 2013 samt i Danmark och Spanien under 2013.

2. Beloppet på det finansiella stöd som avses i punkt 1 ska fastställas i ett senare beslut som ska antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 40.2 i beslut 2009/470/EG.

Artikel 2

Utbetalning av stödet

En första del på 500 000,00 euro av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.1 ska betalas ut till Tyskland.

En första del på 40 000,00 euro för 2012 och på 2 600 000,00 euro för 2013 av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.1 ska betalas ut till Italien.

En första del på 210 000,00 euro för 2012 och på 250 000,00 euro för 2013 av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.1 ska betalas ut till Nederländerna.

En första del på 33 000,00 euro för 2013 av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.1 ska betalas ut till Danmark.

En första del på 30 000,00 euro för 2013 av det finansiella stöd från unionen som föreskrivs i artikel 1.1 ska betalas ut till Spanien.

Artikel 3

Adressater

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Italien och Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På kommissionens vägnar

Tonio BORG

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT**av den 18 december 2013****om inrättande av genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur och om upphävande av beslut 2009/336/EG**

(2013/776/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram⁽¹⁾, särskilt artikel 3, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 58/2003 ger kommissionen behörighet att delegera befogenheter till genomförandeorganen för att genomföra hela eller delar av ett unionsprogram eller unionsprojekt, för dess räkning och under dess ansvar, i enlighet med den förordningen.
- (2) Syftet med att anförtro genomförandeorganen uppgiften att genomföra program är att kommissionen ska kunna inrikta sig på kärnverksamhet och kärnuppdrag som inte kan läggas ut på andra, men samtidigt behålla kontrollen av och det slutliga ansvaret för den verksamhet som förvaltas av genomförandeorganen.
- (3) Delegeringen av uppgifter kopplade till programgenomförande till ett genomförandeorgan kräver att det görs en tydlig åtskillnad mellan de programplaneringsnivåer som innebär stor frihet vid val som styrs av politiska överväganden, där kommissionen står för valen, och genomförandet av programmet, som bör anförtros genomförandeorganet.
- (4) Genom beslut 2005/56/EG⁽²⁾ inrättade kommissionen genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (nedan kallat *genomförandeorganet*) och gav det i uppgift att förvalta gemenskapsåtgärder inom utbildning, audiovisuella medier och kultur.
- (5) Kommissionen har ändrat genomförandeorganets uppgifter vid flera tillfällen så att de omfattar förvaltningen av

nya projekt och program inom utbildning, audiovisuella medier, medborgardeltagande och ungdomsfrågor, och ersatte följaktligen beslut 2005/56/EG med kommissionens beslut 2009/336/EG⁽³⁾.

- (6) I sitt meddelande av den 29 juni 2011 "En budget för Europa 2020"⁽⁴⁾ föreslog kommissionen att man i större utsträckning ska använda befintliga genomförandeorgan för genomförandet av unionens program i nästa fleråriga budgetram.

- (7) Genomförandeorganet har visat hög teknisk och ekonomisk expertis vid förvaltningen av unionsprogrammen. Det framgår av användarnöjdhetsundersökningar i den första och andra interimsutvärderingen av genomförandeorganet (2009 respektive 2013) att mottagarna och andra berörda parter anser att genomförandeorganets tjänster är bättre än de som tidigare tillhandahölls av kontoret för tekniskt bistånd. Genomförandeorganet kan dra till sig och hålla kvar högt kvalificerad personal, vilket innebär större personalstabilitet. Genomförandeorganet rationaliserar fortlöpande sina rutiner för att öka effektiviteten och strävar efter att använda standardiserade metoder i förhållande till programmen. Det drar nytta av sin ställning som offentligt organ som specifikt inrättats för att förvalta program inom utbildning, audiovisuella medier och kultur, och denna inriktning ökar EU-programmens synlighet bland berörda parter och allmänheten. Att det finns en enda enhet som förvaltar ett antal kompletterande program ger synergieffekter i form av ökad synlighet för EU-åtgärder, till ömsesidig nytta för alla program. Andelen fel är lågt för genomförandeorganet vid kontroller i efterhand, långt under gränsen på 2 %. Den andra interimsutvärderingen visar på en stadig förbättring av genomförandeorganets tekniska och ekonomiska expertis, vilket i sin tur återspeglas i en allmän förbättring av dess resultat, enligt dess resultatindikatorer.

- (8) Den kostnads- och lönsamhetsanalys som gjorts i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EG) nr 58/2003 visar att det skulle bli 23 % dyrare i nettonuvärde att låta kommissionens sköta uppgifterna. De nya program som är tänkta att delegeras till genomförandeorganet är förenliga med genomförandeorganets nuvarande mandat och uppdrag och utgör en fortsättning på dess nuvarande verksamhet. Genomförandeorganet har under flera år byggt upp kompetens och kapacitet att förvalta dessa

⁽¹⁾ EGT L 11, 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24, 27.1.2005, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 101, 21.4.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 500 slutlig.

program. De nya programmen skulle därför dra nytta av genomförandeorganets samlade erfarenhet och expertis när det gäller programförvaltning och de produktivitetsvinster som det ger. Att gå över till intern förvaltning skulle leda till störningar eftersom de flesta program aldrig har förvaltats internt av de ansvariga generaldirektoraten, som inte har kapacitet att förvalta programmen. En delegering av programförvaltningen till genomförandeorganet skulle således bevara kontinuiteten i verksamheten för programmens mottagare och de berörda parterna. Genom delegering till genomförandeorganet kan kommissionen i högre grad koncentrera sig på sina institutionella åligganden.

- (9) För att ge genomförandeorgan en enhetlig identitet har kommissionen, när den fastställde de nya mandaten för organen, så långt det varit möjligt grupperat uppgifterna efter tematiska politikområden.

- (10) Genomförandeorganet bör få ansvaret för att genomföra delar av följande nya unionsprogram och unionsåtgärder:

— Erasmus+ ⁽¹⁾; (efterträder programmet för livslångt lärande ⁽²⁾, Aktiv ungdom ⁽³⁾ och Erasmus Mundus ⁽⁴⁾, m.fl.).

— Kreativa Europa ⁽⁵⁾, (efterträder Media- ⁽⁶⁾ och Kulturprogrammen ⁽⁷⁾ m.fl.).

— Europa för medborgarna ⁽⁸⁾ (efterträder programmet Ett Europa för medborgarna ⁽⁹⁾).

— EU-frivilliga för humanitärt arbete ⁽¹⁰⁾ (efterträder pilotprogrammet Förberedande åtgärd – Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd).

— Projekt inom högre utbildning som omfattas av instrumenten för samarbete med tredjeland ⁽¹¹⁾ (efterträder de instrument för samarbete med tredjeland som löper ut 2013) ⁽¹²⁾.

— Projekt inom högre utbildning som omfattas av den fleråriga finansieringsramen för finansieringen av EU:s samarbete med staterna i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet samt de utomeuropeiska länderna och territorierna under perioden 2014–2020 (elfte Europeiska utvecklingsfonden) ⁽¹³⁾.

- (11) Genomförandeorganet bör få fortsatt ansvar för att genomföra delar av följande nya unionsprogram och unionsåtgärder:

— Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till vissa länder i Central- och Östeuropa (Phare) som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 ⁽¹⁴⁾.

— Programmet för att stimulera utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (Media II – Utveckling och distribution) (1996–2000), godkänt genom rådets beslut 95/563/EG ⁽¹⁵⁾.

— Utbildningsprogrammet för branschfolk inom den europeiska industrin för audiovisuella program (Media II – Utbildning) (1996–2000), godkänt genom rådets beslut 95/564/EG ⁽¹⁶⁾.

— Den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates (2000–2006), godkänd genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av "Erasmus för alla" – Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott, KOM(2011) 788, 23 november 2011.

⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 340, 19.12.2008, s. 83.

⁽⁵⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Kreativa Europa, KOM(2011) 785, 23 november 2011.

⁽⁶⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för perioden 2014–2020, KOM(2011) 884, 14 december 2011.

⁽⁹⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽¹⁰⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd EU-frivilliga för humanitärt arbete, COM(2012) 514.

⁽¹¹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer, KOM(2011) 843; förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete, KOM(2011) 840; förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, KOM(2011) 839; förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen, KOM(2011) 838.

⁽¹²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82; EUT L 310, 9.11.2006, s. 1; EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽¹³⁾ KOM(2011) 837 slutlig.

⁽¹⁴⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11.

⁽¹⁵⁾ EGT L 321, 30.12.1995, s. 25.

⁽¹⁶⁾ EGT L 321, 30.12.1995, s. 33.

⁽¹⁷⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

- Den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning Leonardo da Vinci (2000–2006), godkänd genom rådets beslut 1999/382/EG ⁽¹⁾.
- Gemenskapens åtgärdsprogram Ungdom (2000–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG ⁽²⁾.
- Programmet Kultur 2000 (2000–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 508/2000/EG ⁽³⁾.
- Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till partnerstaterna i Östeuropa och Centralasien (2000–2006) enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 99/2000 ⁽⁴⁾.
- Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Serbien och Kosovo (FN:s säkerhetsråds resolution 1244) (2000–2006), vilka godkänts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2666/2000 ⁽⁵⁾.
- Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om finansiella och tekniska stödåtgärder (Meda) för reformering av ekonomiska och sociala strukturer inom ramen för partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet, vilka godkänts genom rådets förordning (EG) nr 2698/2000 ⁽⁶⁾.
- Den tredje etappen i det alleuropeiska samarbetsprogrammet för högre utbildning (Tempus III) (2000–2006), godkänd genom rådets beslut 1999/311/EG ⁽⁷⁾.
- Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2001–2005), vilket godkändes genom rådets beslut 2001/196/EG ⁽⁸⁾.
- Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2001–2005), vilket godkändes genom rådets beslut 2001/197/EG ⁽⁹⁾.
- Programmet för att stimulera utveckling av europeiska audiovisuella verk (Media Plus – Utveckling, distribution och marknadsföring) (2001–2006), godkänt genom rådets beslut 2000/821/EG ⁽¹⁰⁾.
- Utbildningsprogrammet för branschfolk inom den europeiska audiovisuella programindustrin (Media-yrkesutbildning) (2001–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 163/2001/EG ⁽¹¹⁾.
- Det fleråriga programmet för en effektiv integrering av informations- och kommunikationsteknik (IKT) i de europeiska utbildningssystemen (eLearning-programmet) (2004–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2318/2003/EG ⁽¹²⁾.
- Gemenskapens åtgärdsprogram för att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap (medborgardeltagande) (2004–2006), godkänt genom rådets beslut 2004/100/EG ⁽¹³⁾.
- Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom ungdomsområdet (2004–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 790/2004/EG ⁽¹⁴⁾.
- Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom utbildningsområdet och för att stödja särskilda insatser på samma område (2004–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 791/2004/EG ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 63, 10.3.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 12, 18.1.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 306, 7.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 120, 8.5.1999, s. 30.

⁽⁸⁾ EGT L 71, 13.3.2001, s. 7.

⁽⁹⁾ EGT L 71, 13.3.2001, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 82.

⁽¹¹⁾ EGT L 26, 27.1.2001, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 9.

⁽¹³⁾ EUT L 30, 4.2.2004, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 24.

⁽¹⁵⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 31.

- Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom kultur (2004–2006), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 792/2004/EG ⁽¹⁾.
- Programmet för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land (Erasmus Mundus) (2004–2008), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2317/2003/EG ⁽²⁾.
- Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2006–2013), vilket godkändes genom rådets beslut 2006/910/EG ⁽³⁾.
- Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om fastställande av en ram för samarbete inom högre utbildning, yrkesinriktad utbildning och ungdomsfrågor (2006–2013), vilket godkändes genom rådets beslut 2006/964/EG ⁽⁴⁾.
- Handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG ⁽⁵⁾.
- Programmet Kultur (2007–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1855/2006/EG ⁽⁶⁾.
- Programmet Ett Europa för medborgarna som syftar till att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap (2007–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1904/2006/EG ⁽⁷⁾.
- Programmet Ung och aktiv i Europa/Aktiv ungdom (2007–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG ⁽⁸⁾.
- Stödprogrammet för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) (2007–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG ⁽⁹⁾.
- Programmet för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredjeländer (Erasmus Mundus II) (2009–2013), godkänt genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG ⁽¹⁰⁾.
- Programmet för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus) (2011–2013), inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1041/2009/EG ⁽¹¹⁾.
- Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien, godkända inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 443/92 ⁽¹²⁾.
- Projekt inom högre utbildning och ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i instrumentet för stöd inför anslutningen, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ⁽¹³⁾.
- Projekt inom skolutbildning och högre utbildning samt ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, upprättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 ⁽¹⁴⁾.
- Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, upprättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 346, 9.12.2006, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT L 397, 30.12.2006, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽⁶⁾ EUT L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁹⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EUT L 340, 19.12.2008, s. 83.

⁽¹¹⁾ EUT L 288, 4.11.2009, s. 10.

⁽¹²⁾ EGT L 52, 27.2.1992, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽¹⁴⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

— Projekt inom högre utbildning och ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 1934/2006 ⁽¹⁾.

— Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med medel ur Europeiska utvecklingsfonden, med tillämpning av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (rådets beslut 2003/159/EG) ⁽²⁾, ändrat genom avtalet undertecknat i Luxemburg den 25 juni 2005 (rådets beslut 2005/599/EG) ⁽³⁾.

(12) Förvaltningen av dessa delar av programmen och åtgärderna avser genomförandet av projekt av teknisk karaktär som inte kräver några politiska beslut, men däremot hög teknisk och ekonomisk expertis under projektets löptid.

(13) För att säkerställa att detta beslut och de berörda programmen genomförs konsekvent och i tid måste man se till att genomförandeorganet utför sina uppgifter i samband med genomförandet av dessa program under förutsättning att dessa program träder i kraft och från tidpunkten för ikraftträdandet.

(14) Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur bör inrättas. Det bör ersätta och efterträda det genomförandeorgan för utbildning, audiovisuella medier och kultur som inrättades genom beslut 2009/336/EG. Det bör verka i enlighet med de allmänna stadgarna i förordning (EG) nr 58/2003.

(15) Beslut 2009/336/EG om inrättande av genomförandeorganet bör upphävas och övergångsbestämmelser bör fastställas.

(16) Åtgärderna i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för genomförandeorgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande och varaktighet

Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (nedan kallat *genomförandeorganet*) inrättas härmed för perioden 1 januari 2014–31 december 2024, och dess stadga ska regleras av förordning (EG) nr 58/2003.

⁽¹⁾ EUT L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 26.

Artikel 2

Säte

Genomförandeorganet ska ha sitt säte i Bryssel.

Artikel 3

Mål och uppgifter

1. Genomförandeorganet anförtros härmed förvaltningen av vissa delar av följande unionsprogram:

a) Erasmus+.

b) Kreativa Europa.

c) Europa för medborgarna.

d) Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd – EU-frivilliga för humanitärt arbete.

e) Projekt inom högre utbildning som omfattas av följande instrument för samarbete med tredjeland:

— Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen ⁽⁴⁾.

— Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument ⁽⁵⁾.

— Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁶⁾.

— Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer ⁽⁷⁾.

— Rådets förordning om genomförande av elfte Europeiska utvecklingsfonden ⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen, KOM(2011) 838.

⁽⁵⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, KOM(2011) 839.

⁽⁶⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete, KOM(2011) 840.

⁽⁷⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer, KOM(2011) 843.

⁽⁸⁾ Förslag till rådets förordning om genomförande av elfte Europeiska utvecklingsfonden, COM(2013) 445.

Första stycket är tillämpligt under förutsättning att vart och ett av dessa program träder i kraft och från tidpunkten för ikraftträdandet.

2. Genomförandeorganet anförtros härmed förvaltningen av vissa delar av följande unionsprogram:

- a) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till vissa länder i Central- och Östeuropa (Phare) som fastställs i förordning (EEG) nr 3906/89.
- b) Programmet för att stimulera utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (Media II – Utveckling och distribution) (1996–2000), godkänt genom beslut 95/563/EG.
- c) Utbildningsprogrammet för branschfolk inom den europeiska industrin för audiovisuella program (Media II – Utbildning) (1996–2000), godkänt genom beslut 95/564/EG.
- d) Den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates (2000–2006), godkänd genom beslut nr 253/2000/EG.
- e) Den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning Leonardo da Vinci (2000–2006), godkänd genom beslut 1999/382/EG.
- f) Gemenskapens åtgärdsprogram Ungdom (2000–2006), godkänt genom beslut nr 1031/2000/EG.
- g) Programmet Kultur 2000 (2000–2006), godkänt genom beslut nr 508/2000/EG.
- h) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till partnerstaterna i Östeuropa och Centralasien (2000–2006) enligt förordning (EG, Euratom) nr 99/2000.
- i) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Serbien och Kosovo (FN:s säkerhetsråds resolution 1244) (2000–2006), vilka godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 2666/2000.
- j) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om finansiella och tekniska stödåtgärder (Meda) för reformering av ekonomiska och sociala

strukturer inom ramen för partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet, vilka godkänts genom förordning (EG) nr 2698/2000.

- k) Den tredje etappen i det alleuropeiska samarbetsprogrammet för högre utbildning (Tempus III) (2000–2006), godkänd genom beslut 1999/311/EG.
- l) Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2001–2005), vilket godkändes genom beslut 2001/196/EG.
- m) Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2001–2005), vilket godkändes genom beslut 2001/197/EG.
- n) Programmet för att stimulera utveckling av europeiska audiovisuella verk (Media Plus – Utveckling, distribution och marknadsföring) (2001–2006), godkänt genom beslut 2000/821/EG.
- o) Utbildningsprogrammet för branschfolk inom den europeiska audiovisuella programindustrin (Media-yrkesutbildning) (2001–2006), godkänt genom beslut nr 163/2001/EG.
- p) Det fleråriga programmet för en effektiv integrering av informations- och kommunikationsteknik (IKT) i de europeiska utbildningssystemen (eLearning-programmet) (2004–2006), godkänt genom beslut nr 2318/2003/EG.
- q) Gemenskapens åtgärdsprogram för att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap (medborgardeltagande) (2004–2006), godkänt genom beslut 2004/100/EG.
- r) Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom ungdomsområdet (2004–2006), godkänt genom beslut nr 790/2004/EG.
- s) Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom utbildningsområdet och för att stödja särskilda insatser på samma område (2004–2006), godkänt genom beslut nr 791/2004/EG.

- t) Handlingsprogrammet för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom kultur (2004–2006), godkänt genom beslut nr 792/2004/EG.
- u) Programmet för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land (Erasmus Mundus) (2004–2008), godkänt genom beslut nr 2317/2003/EG.
- v) Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (2006–2013), vilket godkändes genom beslut 2006/910/EG.
- w) Projekt som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om fastställande av en ram för samarbete inom högre utbildning, yrkesinriktad utbildning och ungdomsfrågor (2006–2013), vilket godkändes genom beslut 2006/964/EG.
- x) Handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007–2013), godkänt genom beslut nr 1720/2006/EG.
- y) Programmet Kultur (2007–2013), godkänt genom beslut nr 1855/2006/EG.
- z) Programmet Ett Europa för medborgarna som syftar till att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap (2007–2013), godkänt genom beslut nr 1904/2006/EG.
- aa) Programmet Ung och aktiv i Europa/Aktiv ungdom (2007–2013), godkänt genom beslut nr 1719/2006/EG.
- bb) Stödprogrammet för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) (2007–2013), godkänt genom beslut nr 1718/2006/EG.
- cc) Programmet för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredjeländer (Erasmus Mundus II) (2009–2013), godkänt genom beslut nr 1298/2008/EG.
- dd) Programmet för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus) (2011–2013), inrättat genom beslut nr 1041/2009/EG.
- ee) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av bestämmelserna om bistånd till ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien, godkända inom ramen för förordning (EEG) nr 443/92.
- ff) Projekt inom högre utbildning och ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i instrumentet för stöd inför anslutningen, upprättat genom förordning (EG) nr 1085/2006.
- gg) Projekt inom skolutbildning och högre utbildning samt ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, upprättat genom förordning (EG) nr 1638/2006.
- hh) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med stöd av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, upprättat genom förordning (EG) nr 1905/2006.
- ii) Projekt inom högre utbildning och ungdomsfrågor som kan finansieras med stöd av bestämmelserna i finansieringsinstrumentet för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier, upprättat genom förordning (EG) nr 1934/2006.
- jj) Projekt inom högre utbildning som kan finansieras med medel ur Europeiska utvecklingsfonden, med tillämpning av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (beslut 2003/159/EG), ändrat genom avtalet undertecknat i Luxemburg den 25 juni 2005 (beslut 2005/599/EG).
3. När det gäller genomförandet av delar i de unionsprogram som nämns i punkterna 1 och 2 ska genomförandeorganet utföra följande uppgifter:
- a) Förvalta samtliga delar av programgenomförandet och samtliga faser under löptiden för särskilda projekt på grundval av de relevanta arbetsprogram som antagits av kommissionen, om kommissionen har delegerat detta till genomförandeorganet i det dokument genom vilket delegeringen beslutas.
- b) Anta budgetdokument för inkomster och utgifter och utföra alla åtgärder som krävs för att förvalta programmet, om kommissionen har delegerat detta till genomförandeorganet i det dokument genom vilket delegeringen beslutas.

c) Ge stöd vid programgenomförandet om kommissionen har delegerat detta till genomförandeorganet i det dokument genom vilket delegeringen beslutas, inklusive stöd till spridningsverksamhet, i förekommande fall i samarbete med nationella organ.

d) Genomförandet på unionsnivå av informationsnätet om utbildning i Europa (Eurydice) och insatser för att bättre förstå och lära känna ungdomsområdet.

e) Genomförandet på unionsnivå av insatser för att bättre förstå och lära känna området för yrkesutbildning.

4. Genomförandeorganet får ha ansvaret för att tillhandahålla administrativt och logistiskt stöd, om det anges i det dokument genom vilket delegeringen beslutats, på ett sätt som gynnar de organ som ska genomföra programmet och inom ramen för de program som avses däri.

Artikel 4

Utnämningens varaktighet

1. Ledamöterna i styrelsen ska utses på två år.
2. Genomförandeorganets direktör ska utses på fyra år.

Artikel 5

Kontroll och genomföranderapporter

Genomförandeorganet ska övervakas av kommissionen och ska regelbundet rapportera om genomförandet av de unionsprogram eller delar av dem som genomförandeorganet ansvarar för enligt det dokument genom vilket delegeringen beslutats, och i de former och enligt de tidsfrister som anges i detta.

Artikel 6

Genomförande av driftsbudgeten

Genomförandeorganet ska genomföra sin driftsbudget enligt kommissionens förordning (EG) nr 1653/2004 ⁽¹⁾.

Artikel 7

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut 2009/336/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014. Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till det här beslutet.

2. Genomförandeorganet ska anses vara den rättsliga efterträdaren till det genomförandeorgan som inrättades genom beslut 2009/336/EG.

3. Utan att det påverkar översynen av de utsända tjänstemännens klassificering enligt det dokument genom vilket delegeringen beslutats, ska det här beslutet inte påverka rättigheter och skyldigheter för den personal som är anställd vid genomförandeorganet, även dess direktör.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 297, 22.9.2004, s. 6.

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET BESLUT

nr 28/13/KOL

av den 30 januari 2013

om ändring för 88:e gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av ett nytt kapitel om kortfristig exportkreditförsäkring

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,Den 6 december 2012 antog Europeiska kommissionen ett nytt meddelande om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring ⁽⁴⁾.med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽²⁾, särskilt artiklarna 5.2 b och 24,

Meddelandet är av betydelse också för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

som erinrar om de procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd som antogs den 19 januari 1994 av Eftas övervakningsmyndighet ⁽³⁾, och

Det är nödvändigt att trygga en enhetlig tillämpning av reglerna om statligt stöd i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

av följande skäl:

Enligt punkt II under rubriken "Allmänt" i slutet av bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med kommissionen anta rättsakter som motsvarar de som antagits av kommissionen.

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Samråd har skett med Europeiska kommissionen och Eftastaterna.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EES-avtalet.⁽²⁾ Övervakningsavtalet.⁽³⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994, offentliggjorda i *Europeiska gemenskapens officiella tidning* (nedan kallad EGT [EUT efter 2003]) L 231, 3.9.1994, s. 1 och i EES-supplement nr 32 av den 3 september 1994, s. 1. Nedan kallade riktlinjerna för statligt stöd. En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd finns på myndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Artikel 1

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom att det införs ett nytt kapitel om kortfristig exportkreditförsäkring. Texten till det nya kapitlet finns i bilagan till detta beslut.

⁽⁴⁾ Europeiska kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring (EUT C 392, 19.12.2012, s. 1).

Artikel 2

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 30 januari 2013.

För Eftas övervakningsmyndighet

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Ledamot av kollegiet

BILAGA

RIKTLINJER FÖR KORTFRISTIG EXPORTKREDITFÖRSÄKRING ⁽¹⁾

1 Inledning

- (1) Exportsubventioner kan försämrare konkurrensen på marknaden bland potentiella konkurrerande leverantörer av varor och tjänster. Det är därför som Europeiska kommissionen och Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*), som beskyddar konkurrensreglerna i EG-fördraget och EES-avtalet, alltid har fördömt exportstöd för handeln inom EES och för export till länder utanför EES. För att förhindra medlemsstaternas stöd till exportkreditförsäkring från att snedvrida konkurrensen, måste dess bedömning i enlighet med EEA:s regler för statligt stöd klargöras.
- (2) Under 1998 antog myndigheterna principerna för statligt ingripande i sina riktlinjer om kortfristig exportkreditförsäkring ⁽²⁾. 1998 års riktlinjer var avsedda att tillämpas under en period av närmare fem år från och med den 1 juni 1998. De ändrades senare och deras tillämpningsperiod förlängdes under 2001 ⁽³⁾.
- (3) Erfarenheterna från tillämpningen av 1998 års riktlinjer, särskilt under finanskrisen mellan 2009 och 2011, visar att myndighetens politik på detta område behöver ses över.
- (4) De regler som anges i dessa riktlinjer ska bidra till att säkerställa att det statliga stödet inte snedvrider konkurrensen mellan privata och offentliga eller offentligt understödda exportkreditförsäkringsföretag och att skapa jämbördiga konkurrensvillkor mellan exportörerna.
- (5) Riktlinjerna syftar till att ge Eftastaterna en mer detaljerad vägledning om vilka principer myndigheten avser att lägga till grund för sin tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och deras tillämpning på kortfristig exportkreditförsäkring. De bör göra kommissionens politik på detta område så klar och tydlig som möjligt och säkerställa förutsägbarhet och likabehandling. De innehåller därför en uppsättning villkor som måste uppfyllas när statliga försäkringsgivare vill delta på den kortsiktiga exportkreditförsäkringsmarknaden för marknadsmässiga risker.
- (6) Risker som i princip inte är marknadsmässiga ligger utanför tillämpningsområdet för dessa riktlinjer.
- (7) I avsnitt 2 beskrivs tillämpningsområdet för dessa riktlinjer och de definitioner som används. I avsnitt 3 behandlas tillämpningen av artikel 61.1 i EES-avtalet och det allmänna förbudet mot statligt stöd till exportkreditförsäkring av marknadsmässiga risker. Slutligen föreskrivs i avsnitt 4 vissa undantag från definitionen av marknadsmässiga risker och villkoren specificeras för statliga ingripanden vid försäkringsskydd för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga.

2 Riktlinjernas tillämpningsområde och definitioner

2.1 Tillämpningsområde

- (8) Myndigheten tillämpar bara de principer som anges i dessa riktlinjer för exportkreditförsäkring med en riskperiod på under två år. Alla andra exportfinansieringsinstrument undantas från tillämpningsområdet för dessa riktlinjer.

2.2 Definitioner

- (9) I dessa riktlinjer avses med

koassurans: den procentuella andel av varje försäkrad förlust som inte ersätts av försäkringsgivaren utan av en annan försäkringsgivare,

kreditperiod: den tidsperiod som köparen får för betalning av levererade varor och tjänster inom ramen för en exportkredittransaktion,

kommersiella risker: risker, inklusive särskilt följande risker

— en köpare avvisar godtyckligt ett avtal, det vill säga varje godtyckligt beslut av en icke-offentlig köpare att utan giltigt skäl avbryta eller säga upp avtalet,

— en icke-offentlig köpare vägrar godtyckligt och utan legitimt skäl att ta emot de varor som ett avtal omfattar,

⁽¹⁾ Dessa riktlinjer motsvarar meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring (EUT C 392, 19.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 120, 23.4.1998, s. 27 och EES-supplement nr 16, 23.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 30, 31.1.2002, s. 52 och EES-supplement nr 7, 31.1.2002, s. 1.

— insolvens för en icke-offentlig köpare och dess garantigivare,

— långvarigt försenade betalningar, det vill säga utebliven betalning av en icke-offentlig köpare och av dess garantigivare för en skuld som följer av avtalet.

exportkreditförsäkring: en försäkringsprodukt genom vilken försäkringsgivaren ger försäkring mot kommersiella och politiska risker i samband med betalningskyldigheterna vid en exporttransaktion,

tillverkningsperiod: perioden mellan dagen för ordern och leveransen av varorna eller tjänsterna,

marknadsmässiga risker: kommersiella och politiska risker med en maximal riskperiod på under två år, som omfattar offentliga och icke-offentliga köpare i de länder som förtecknas i tillägget; alla andra risker anses vara icke-marknadsmässiga för ändamålet med dessa riktlinjer,

politiska risker: risker, inklusive särskilt följande risker,

— risken för att en offentlig köpare eller ett land hindrar slutförandet av en transaktion eller inte betalar i tid,

— en risk som ligger utanför en enskild köpars räckvidd eller ansvar,

— risken för att ett land inte överför de medel till det land där försäkringen tagits ut som betalats av köpare med hemvist i det landet,

— risken för att force majeure inträffar utanför försäkringsgivarens land, som kan omfatta krigsliknande händelser, i den mån dess inverkan inte är försäkrad på annat sätt.

privat kreditförsäkringsbolag: ett företag eller annan organisation än en statlig försäkringsgivare som tillhandahåller exportkreditförsäkring,

kvotåterförsäkring: återförsäkring som kräver att försäkringsgivaren överför, och återförsäkringsgivaren godtar, en viss procentandel av varje risk inom ett definierat affärsområde som tecknas av försäkringsgivaren,

återförsäkring: försäkringar som köps av en försäkringsgivare från en annan försäkringsgivare i syfte att hantera risk genom att sänka sin egen risk,

riskperiod: tillverkningsperiod plus kreditperiod,

enstaka risktäckning: täckning av all försäljning till en köpare eller ett enda avtal med en köpare,

statlig försäkringsgivare: ett företag eller annan organisation som tillhandahåller exportkreditförsäkring med stöd av, eller på uppdrag av, en stat i EES eller en stat i EES som tillhandahåller exportkreditförsäkring,

tilläggsförsäkring: ytterligare täckning över en kreditgräns som fastställts av en annan försäkringsgivare,

försäkring som täcker ett företags hela export (whole turnover policy): ett annat försäkringsavtal än enstaka risktäckning, det vill säga ett kreditförsäkringsavtal som omfattar all, eller merparten av den försäkrades kreditförsäljning, samt fordringar från försäljning till flera köpare.

3 Tillämpningsområde för artikel 61.1 i EES-avtalet

3.1 Allmänna principer

- (10) I artikel 61.1 i EES-avtalet anges att stöd som ges av en EU-medlemsstat, Eftastat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med EES-avtalets funktion i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna.
- (11) Om exportkreditförsäkring lämnas av statliga försäkringsbolag inbegriper den statliga medel. Statlig inblandning kan ge försäkringsgivare och/eller exportörer en selektiv fördel och därigenom snedvrider eller hota att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan EES-staterna. Följande principer är utformade för att ge vägledning för hur sådana åtgärder kommer att bedömas enligt reglerna om statligt stöd.

3.2 Stöd för försäkringsgivare

- (12) Om statliga försäkringsbolag har vissa fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsbolag, kan statligt stöd förekomma. Fördelarna kan ta sig olika former och kan till exempel omfatta följande:
- (a) Statliga garantier för lån och förluster.
 - (b) Undantag från kravet att upprätta tillräckliga reserver och övriga krav som följer av undantaget för exportkreditförsäkring för verksamhet som bedrivs för statens räkning eller med statlig garanti enligt rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽¹⁾.
 - (c) Nedsättning av eller befrielse från de skatter som normalt betalas (t.ex. bolagsskatt och skatter på försäkringspremier).
 - (d) Beviljande av statligt stöd eller kapitaltillskott från staten eller andra former av finansiering som inte är förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.
 - (e) Statens tillhandahållande av tjänster in natura, såsom tillgång till och användning av statlig infrastruktur, anläggningar eller konfidentiella uppgifter, på villkor som inte motsvarar marknadsvärdet.
 - (f) Direkt återförsäkring av staten eller direkt statlig återförsäkringsgaranti på villkor som är mer gynnsamma än de som marknaden för privat återförsäkring kan erbjuda, vilket antingen leder till att försäkringsskyddet prissätts för lågt eller till att det artificiellt skapas en kapacitet som inte skulle uppstå på den privata marknaden.

3.3 Förbud mot statligt stöd till exportkrediter

- (13) De fördelar för statliga försäkringsgivare som anges i punkt 12 vad gäller marknadsmässiga risker påverkar handeln inom EES med kreditförsäkringstjänster. De leder till skillnader i det försäkringsskydd som finns tillgängligt för marknadsmässiga risker i olika stater i EES. Detta snedvrider konkurrensen mellan försäkringsgivare i olika stater i EES och har sekundära effekter på handel inom EES oavsett om exporten sker inom EES eller utanför EES ⁽²⁾. Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor statliga försäkringsgivare kan fungera om de har sådana fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare, för att se till att de inte gynnas av statligt stöd. Detta förutsätter att de inte bör kunna försäkra marknadsmässiga risker.
- (14) Fördelar för statliga försäkringsgivare överförs ibland också till exportörerna, åtminstone delvis. Sådana fördelar kan snedvrider konkurrensen och handeln och utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Om villkoren för tillhandahållande av exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga, i enlighet med vad som anges i avsnitt 4.3 i dessa riktlinjer, är uppfyllda anser kommissionen att ingen otillbörlig fördel har överförts till exportörer.

4 Villkor för att bevilja exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

4.1 Allmänna principer

- (15) Såsom anges i punkt 13 får statliga försäkringsgivare inte försäkra marknadsmässiga risker om de har eventuella fördelar, enligt punkt 12, jämfört med privata kreditförsäkringsgivare. Om statliga försäkringsgivare eller deras dotterbolag vill försäkra marknadsmässiga risker måste det säkerställas att de därigenom inte direkt eller indirekt gynnas av statligt stöd. I detta syfte måste de ha ett visst belopp i egna medel (en solvensmarginal, inbegripet en garantifond) och försäkringstekniska avsättningar (en utjämningsreserv) och ha erhållit det tillstånd som krävs i enlighet med direktiv 73/239/EEG. De måste också redovisa administrativ bokföring och försäkringen av marknadsmässiga risker och icke-marknadsmässiga risker för statens räkning eller med statlig garanti separat, för att visa att de inte får statligt stöd för sin försäkring av marknadsmässiga risker. Redovisning av verksamhet som försäkras för försäkringsföretagets egen räkning ska överensstämma med rådets direktiv 91/674/EG ⁽³⁾.
- (16) Eftastater som tillhandahåller återförsäkringsskydd till ett exportkreditförsäkringsföretag genom att delta eller engagera sig i avtal om återförsäkring inom den privata sektorn som omfattar marknadsmässiga och icke-marknadsmässiga risker, måste kunna visa att systemet inte inbegriper statligt stöd i den mening som avses i punkt 12 f.

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3, jfr punkt 2 i bilaga IX till EES-avtalet.

⁽²⁾ I sin dom i mål C-142/87, Konungariket Belgien mot Europeiska kommissionen, har domstolen slagit fast att inte bara stöd till export inom unionen, utan även stöd till export utanför unionen, kan påverka konkurrensen och handeln inom gemenskapen. Båda typerna av verksamhet är försäkrade av exportkreditförsäkringsföretag och därför kan stödet för båda påverka konkurrensen och handeln inom unionen.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/674/EG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7) med anpassningar för tillämpning inom ramen för EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 (EGT L 160, 28.6.1994 och EES-supplement nr 17, 28.6.1994). EEA-supplement nr 17, 28.6.1994).

- (17) Statliga försäkringsgivare kan tillhandahålla exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga, på de villkor som anges i dessa riktlinjer.

4.2 Undantag från definitionen av marknadsmässiga risker: risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

- (18) Oberoende av definitionen av marknadsmässiga risker anses vissa kommersiella och politiska risker för gäldenärer som är etablerade i de länder som förtecknas i tillägget vara risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga i följande situationer:
- (a) Om kommissionen beslutar att tillfälligt ta bort en eller flera länder från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i tillägget, genom den mekanism som beskrivs i avsnitt 5.2, eftersom den privata försäkringsmarknadens kapacitet inte är tillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker i det eller de berörda länderna.
 - (b) Om myndigheten efter att ha mottagit en anmälan från en Eftastat beslutar att de risker som små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽¹⁾, med en total exportomsättning på högst 2 miljoner euro, är utsatta för tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälade Eftastaten.
 - (c) Om myndigheten efter att ha mottagit en anmälan från en Eftastat beslutar att enstaka risktäckning med en riskperiod på minst 181 dagar, men mindre än två år, tillfälligt inte är marknadsmässig för exportörer i den anmälade Eftastaten.
 - (d) Om myndigheten efter att ha mottagit en anmälan från en Eftastat beslutar att vissa risker på grund av bristen på exportkreditförsäkringar tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälade Eftastaten.

- (19) För att minimera snedvridningen av konkurrensen på marknaden i EES kan risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 18 täckas av statliga försäkringsgivare, förutsatt att de uppfyller villkoren i avsnitt 4.3.

4.3 Villkoren för att erbjuda täckning för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

4.3.1 Kvalitet på täckningsgrad

- (20) Kvaliteten på den täckning som erbjuds av statliga försäkringsgivare måste överensstämma med marknadens standarder. Det är bara ekonomiskt motiverade risker, dvs. risker som godkänns på grundval av sunda principer för försäkringsverksamhet, som kan täckas. Risktäckningen får högst uppgå till 95 % för kommersiella och politiska risker och karenstiden för skadereglering måste vara minst 90 dagar.

4.3.2 Principer för försäkringsverksamhet

- (21) Sunda principer för försäkringsverksamhet måste alltid tillämpas vid bedömningen av risker. Följaktligen får inte risken i samband med ekonomiskt osunda transaktioner berättiga till täckning i offentligt understödda program. Med beaktande av sådana principer, måste kriterier för riskacceptans vara tydliga. Om en affärsförbindelse redan finns måste exportörerna ha en positiv erfarenhet av handeln och/eller betalningsförhållandena. Köparna måste vara utan tidigare skaderegleringskrav, sannolikheten för risken för betalningsinställelse från köparna bör vara godtagbar och deras interna och/eller externa finansiella bedömningar bör också vara godtagbara.

4.3.3 Lämplig prissättning

- (22) Bärandet av risken i exportkreditförsäkringsavtalet måste ersättas i form av en lämplig premie. För att minimera utträngningen av privata kreditförsäkringsgivare, måste genomsnittliga premier i statliga stödordningar ligga högre än de genomsnittliga premier som tas ut av privata kreditförsäkringsgivare för liknande risker. Genom detta krav garanteras utfasningen av statliga ingripanden, eftersom den högre premie som tas ut kommer att säkerställa att exportörerna återvänder till privata försäkringsgivare så snart marknadsvillkoren tillåter det och risken blir marknadsmässig igen.
- (23) Prissättningen anses vara lämplig om minimipremien ⁽²⁾ (säkerhetsavgiften) för köparens relevanta riskkategori ⁽³⁾ som anges i följande tabell tas ut. Premien för säkerhetsavgiften gäller om inte Eftastaterna lämnar bevis på att dessa premiesatser är otillräckliga för risken i fråga. För en försäkring som täcker ett företags hela export måste riskkategorin motsvara den genomsnittliga risken för de köpare som täcks av försäkringen.

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ För den relevanta riskkategorin fastställdes riskpremien för säkerhetsavgiften på grundval av räntespridningen på ettåriga kreditwappar (CDS), som skulle basera sig på en sammansatt värdering av kreditvärdighet inbegripet värdering av kreditvärdigheten i samtliga tre stora kreditvärderingsinstitut (Standard & Poor, Moody's and Fitch), för de senaste fem åren (2007–2011), under antagandet att den genomsnittliga skadefrekvensen för kortfristig exportkreditförsäkring är 40 %. Intervallen gjordes därefter fortlöpande för att ta bättre hänsyn till det faktum att riskpremier inte är konstanta över tiden.

⁽³⁾ Köparnas riskkategorier grundar sig på bedömningen av kreditvärdigheten. Bedömningen av kreditvärdigheten behöver inte ha gjorts av särskilda kreditvärderingsinstitut. Nationella bedömningssystem eller system som används av bankerna är också godtagbara. För bolag som saknar offentlig kreditvärdering kan en bedömning som grundar sig på verifierbar information göras.

Riskkategori	Årlig riskpremie ⁽¹⁾ (i % av den försäkrade volymen)
Utmärkt ⁽²⁾	0,2 – 0,4
Bra ⁽³⁾	0,41 – 0,9
Tillfredsställande ⁽⁴⁾	0,91 – 2,3
Svag ⁽⁵⁾	2,31 – 4,5

⁽¹⁾ Säkerhetsavgiften för ett försäkringsavtal på trettio dagar erhålls genom att man dividerar den årliga riskpremien med 12.

⁽²⁾ Riskkategorin utmärkt omfattar risker som motsvarar AAA, AA+, AA, AA-, A+, A och A- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽³⁾ Riskkategorin bra omfattar risker som motsvarar BBB+, BBB eller BBB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽⁴⁾ Riskkategorin tillfredsställande omfattar risker som motsvarar BB+, BB eller BB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽⁵⁾ Riskkategorin svag omfattar risker som motsvarar B+, B eller B- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

(24) I fråga om koassurans, kvotåterförsäkring och tilläggsförsäkring anses prissättningen lämplig endast om den premie som tas ut är minst 30 % högre än premien för den (ursprungliga) täckning som tillhandahålls av en privat kreditförsäkringsgivare.

(25) En administrativ avgift måste läggas till riskpremien oavsett kontraktets löptid för att prissättningen ska anses vara tillfredsställande.

4.3.4. Insyn och rapportering

(26) Eftastaterna ska offentliggöra de ordningar som införts för risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 18 på webbplatserna för statliga försäkringsgivare och ange alla villkor som gäller för dessa.

(27) De måste lämna in årliga rapporter till myndigheten om risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 18 och som täcks av statliga försäkringsgivare. De måste göra detta senast den 31 juli året efter interventionen.

(28) Rapporten måste innehålla information om användningen av varje ordning, bland annat den totala volym kreditgränser som beviljats, försäkrad omsättning, premier som tagits ut, skadereglering som registrerats och betalats, de belopp som återkrävs och ordningens administrativa kostnader. Myndigheten kommer att offentliggöra rapporterna på sin webbplats.

5 Procedurfrågor

5.1 Allmänna principer

(29) De risker som avses i punkt 18 a kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3. I dessa fall behöver ingen anmälan göras till myndigheten.

(30) De risker som avses i punkt 18 b, c och d kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3 och efter anmälan till myndigheten och med dess medgivande.

(31) Underlåtenhet att uppfylla något av de villkor som anges i avsnitt 4.3 innebär inte att exportkreditförsäkringen eller försäkringssystemet automatiskt är förbjudet. Om en Eftastat avser att avvika från något av villkoren eller om det finns några tvivel om huruvida en planerad exportkreditförsäkringsordning uppfyller villkoren i dessa riktlinjer måste Eftastaten anmäla ordningen till myndigheten.

(32) En bedömning i enlighet med reglerna om statligt stöd påverkar inte en viss åtgärds förenlighet med andra bestämmelser i EES-avtalet.

5.2 Ändring av förteckningen över länder med marknadsmässiga risker

(33) När man fastställer om bristen på tillräcklig privat kapacitet motiverar att ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker, som avses i punkt 18 a, kommer myndigheten att ta hänsyn till följande faktorer, i prioritetsordning:

(a) Minskning av den privata kreditförsäkringskapaciteten: särskilt större kreditförsäkringsgivares beslut att inte täcka risker för köpare i det berörda landet, en betydande minskning av de totala försäkrade beloppen eller en betydande minskning av godkännandegraden för det berörda landet inom en sexmånadersperiod.

- (b) Försämring av kreditvärdigheten för den offentliga sektorn: i synnerhet plötsliga förändringar i kreditvärdigheten inom en sexmånadersperiod, med exempelvis flera nedgraderingar av oberoende kreditvärderingsinstitut eller en kraftig ökning av kreditwappspreadarna.
- (c) Sämre resultat i företagssektorn: bland annat en kraftig ökning av antalet insolvensfall i det berörda landet inom en sexmånadersperiod.
- (34) När marknadens kapacitet inte är tillräckligt hög för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker får myndigheten se över förteckningen över länder med marknadsmässiga risker på skriftlig begäran av minst tre Eftastater eller på eget initiativ.
- (35) Om myndigheten har för avsikt att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i tillägget, kommer den att samråda med och söka information från Eftastaterna, privata kreditförsäkringsgivare och berörda parter. Samrådet och den typ av uppgifter som efterfrågas kommer att offentliggöras på myndighetens webbplats. Perioden för samråd får normalt inte vara längre än 20 arbetsdagar. Om myndigheten, på grundval av de uppgifter som samlas in, beslutar att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker, ska den skriftligt underrätta Eftastaterna om detta och offentliggöra beslutet på sin webbplats.
- (36) Om ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker kommer borttagandet att vara giltigt i minst 12 månader. Försäkringspremier som hänför sig till det land som tillfälligt tagits bort och som tecknas under denna period får gälla i högst 180 dagar efter den dag då det tillfälliga borttagandet upphör. Nya försäkringspremier kan inte tecknas efter detta datum. Tre månader före det att det tillfälliga borttagandet upphör kommer myndigheten att överväga om den ska förlänga borttagandet av det berörda landet från förteckningen. Om myndigheten fastställer att marknadens kapacitet fortfarande är otillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker, med beaktande av de faktorer som anges i punkt 33, får den förlänga det tillfälliga borttagandet av landet från förteckningen i enlighet med punkt 35.

5.3 Anmälningsskrav för undantag enligt punkt 18 b och c

- (37) De uppgifter som för närvarande finns tillgängliga för myndigheten tyder på att det kan finnas en brist på marknaden när det gäller de risker som anges i punkt 18 b och c och att dessa risker därför inte är marknadsmässiga ⁽¹⁾. Man måste dock komma ihåg att bristen på täckning inte förekommer i alla stater i EES och att situationen kan komma att ändras över tiden, eftersom den privata sektorn kan komma att intressera sig för detta marknadssegment. Statliga ingripanden bör endast tillåtas för risker som marknaden annars inte skulle täcka.
- (38) Av dessa skäl ska en Eftastat, om den vill täcka de risker som anges i punkt 18 b eller c, anmäla detta till myndigheten i enlighet med artikel 3 i övervakningsavtalet och i sin anmälan påvisa att den har kontaktat de viktigaste kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna i den Eftastaten ⁽²⁾ och gett dem en möjlighet att lägga fram bevis för att täckning av riskerna finns att tillgå. Om kreditförsäkringsgivarna i fråga inte ger Eftastaten eller myndigheten information om villkoren och de försäkrade volymerna för den typ av risker som Eftastaten vill täcka inom 30 dagar efter mottagandet av en begäran från den Eftastaten, eller om de uppgifter som lämnas inte visar att täckning av riskerna i fråga finns att tillgå i den Eftastaten, kommer myndigheten att anse att riskerna tillfälligt inte är marknadsmässiga.

5.4 Anmälningsskyldighet i andra fall

- (39) Beträffande de risker som anges i punkt 18 d, måste den berörda Eftastaten i sin anmälan till myndigheten i enlighet med artikel 3 i övervakningsavtalet visa att täckning saknas för exportörer i den Eftastaten på grund av en utbudsschock på den privata försäkringsmarknaden, särskilt borttagandet av en betydande kreditförsäkringsgivare från den berörda Eftastaten, minskad kapacitet eller ett begränsat urval produkter jämfört med andra Eftastater.

6 Tillämpningsdatum och varaktighet

- (40) Myndigheten kommer att tillämpa principerna i dessa riktlinjer från och med dagen för deras antagande till och med den 31 december 2018.

⁽¹⁾ Se punkt 37 i meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring, EUT C 392, 19.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ De kontaktade kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna bör vara representativa när det gäller de produkter som erbjuds (t.ex. särskilda tillhandahållare för enskilda risker) och den marknadsstorlek de täcker (t.ex. att de tillsammans representerar en minsta andel av 50 % av marknaden).

*Tillägg***Förteckning över länder med marknadsmässiga risker**

Alla EU:s medlemsstater och Eftastaterna i EES

Australien

Kanada

Japan

Nya Zeeland

Schweiz

Amerikas förenta stater

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET BESLUT

nr 258/13/KOL

av den 19 juni 2013

om att avsluta det formella granskningsförfarandet om försäljning av Narvik kommunes rätt till koncessionskraft till Narvik Energi AS (nedan kallat NEAS) (Norge)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (nedan kallad myndigheten)
HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

(nedan kallat beslut 393/11/KOL). Genom en skrivelse av den 23 februari 2012 ⁽⁵⁾ lämnade de norska myndigheterna synpunkter rörande beslutet.

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES-avtalet), särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat övervakningsavtalet), särskilt artikel 24,

MED BEAKTANDE av protokoll 3 i övervakningsavtalet (nedan kallat protokoll 3), särskilt artiklarna 7.2 och 13.1 i del II,

EFTER ATT i enlighet med de bestämmelser som anges ovan ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. SAKUPPGIFTER

1. Förfarande

- (1) Genom en skrivelse av den 7 januari 2009 ingavs klagomål mot Narviks kommun (*Narvik kommune*, nedan kallad *kommunen*) angående försäljningen av kommunens rätt till koncessionskraft till Narvik Energi AS (nedan kallat NEAS). Skrivelsen mottogs och registrerades av myndigheten den 14 januari 2009 ⁽²⁾. Genom en skrivelse av den 16 juli 2009 ⁽³⁾ begärde myndigheten ytterligare upplysningar av de norska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 2 oktober 2009 ⁽⁴⁾ besvarade de norska myndigheterna begäran om uppgifter.
- (2) Den 14 december 2011 inledde myndigheten ett förfarande enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 i övervakningsavtalet genom att anta beslut nr 393/11/KOL

- (3) Den 26 april 2012 offentliggjordes beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet till denna ⁽⁶⁾. Genom e-post av den 25 maj 2012 ⁽⁷⁾ mottog myndigheten synpunkter från en berörd part. Genom e-post av den 28 juni 2012 ⁽⁸⁾ vidarebefordrade myndigheten dessa till de norska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 30 november 2012 ⁽⁹⁾ lämnade de norska myndigheterna ytterligare information.

2. Klagomålet

- (4) I klagomålet hävdas att Narvik kommune genom att ingå avtal med NEAS om försäljning av 128 GWh årlig koncessionskraft för en period på 50,5 år har sålt sina rättigheter att köpa koncessionskraft betydligt under marknadspriset och därmed beviljat NEAS olagligt statligt stöd.
- (5) I klagomålet hävdas ytterligare att beslutet om att ingå avtalet antogs av kommunstyrelsen i Narvik (*Narvik bystyre*, nedan kallat *bystyret*) på grundval av felaktig och/eller ofullständig information. Det hävdas att expertrapporter, i vilka kritik framfördes mot avtalets löptid och de inneboende svårigheterna med att fastställa ett marknadspris för el, inte förmedlades till bystyret före beslutet om att ingå avtalet.

3. Det norska systemet för koncessionskraft

- (6) I Norge krävs i regel koncession för att driva större vattenkraftverk. De vattenkraftverk som har koncession för att utnyttja vattenfall är skyldiga att sälja en viss volym av sin årsproduktion till den kommun där vattenkraftverket finns. Den elvolym som kommunen har rätt att köpa kallas koncessionskraft. Systemet fastställs i avsnitt 2.12 i lagen om industrikoncession ⁽¹⁰⁾ och avsnitt 12.15 i lagen om reglering av vattenfall ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EUT C 121, 26.4.2012, s. 25 och EES-supplement nr 23 26.4.2012, s. 1.

⁽²⁾ Diariennr 504391.

⁽³⁾ Diariennr 519710.

⁽⁴⁾ Diariennr 532247–532256.

⁽⁵⁾ Diariennr 626050.

⁽⁶⁾ Se fotnot 1.

⁽⁷⁾ Diariennr 635920.

⁽⁸⁾ Diariennr 639486.

⁽⁹⁾ Diariennr 655297–655305.

⁽¹⁰⁾ 1917.12.14 nr 16 Lov om erverv av vannfall mv. (industrikoncessionsloven) (lagen om industrikoncession).

⁽¹¹⁾ 1917.12.14 nr 17 Lov om vassdragsreguleringer (vassdragsreguleringsloven) (lagen om reglering av vattenfall).

- (7) Den rättsliga motiveringen är att kommunerna bör tillförsäkras tillräcklig elförsörjning till ett skäligt pris. Koncessionskraftens volym bestäms därför utifrån varje enskild kommuns allmänna behov av elförsörjning⁽¹²⁾ och kan utgöra upp till 10 % av ett kraftverks årsproduktion. Det finns dock inga begränsningar rörande kommunernas utnyttjande av koncessionskraft. Kommunerna kan således använda den, sälja den eller använda den på annat sätt som de anser vara lämpligt.
- (8) Denna rättighet medför ingen skyldighet för kommunerna att köpa koncessionskraft. För koncessioner före 1983 gäller en klausul om att när en kommun en gång har beslutat att inte utnyttja sin rätt till koncessionskraft, förlorar den sin rätt till koncessionskraft i framtiden.
- (9) I lagstiftningen fastställs två ordningar för prissättning av koncessionskraft, den första för koncessioner som har beviljats före den 10 april 1959, och den andra för koncessioner som har beviljats från och med den 10 april 1959.
- (10) För koncessioner som har beviljats före den 10 april 1959 beräknas priset på koncessionskraft som en funktion av kraftverkets självkostnadspris plus en premie på 20 %. Denna modell tillämpas fortfarande på koncessioner som har beviljats före den 10 april 1959, och kallas i fortsättningen *självkostnadsmodellen*. Koncessionskraft som säljs enligt denna prissättningsmodell kallas i fortsättningen *koncessionskraft enligt självkostnadspris*.
- (11) För koncessioner som har beviljats efter den 10 april 1959 sätts koncessionspriset av olje- och energidepartementet (Olje- og energidepartementet) på grundval av medelkostnaden för ett representativt urval av vattenkraftverk i hela landet. Detta pris kallas i fortsättningen *departementspris*. Koncessionskraft som säljs enligt denna prissättningsmodell kallas i fortsättningen *koncessionskraft enligt departementspris*.
- (12) Enligt lagen om industrikoncessioner kan kommunernas rätt till koncessionskraft tas upp för granskning av Norges vattendrags- och energidirektorat (Norges vassdrags- og energidirektorat, nedan kallat NVE) 20 år efter att koncessionen har beviljats⁽¹³⁾. Enligt de norska myndigheterna kan granskningen leda till att NVE justerar volymen koncessionskraft, men den kan inte leda till väsentliga ändringar av kommunens rätt till koncessionskraft. Huvuddelen av Narviks rätter till koncessionskraft förfaller till granskning år 2019.

- (13) Kommunerna bär kostnaderna för att mata koncessionskraften till nätet.

4. Narviks koncessionskraft

- (14) Narvik har en årlig rätt till totalt cirka 128 GWh koncessionskraft, varav cirka 116,3 GWh prissätts enligt departementspris och återstoden på cirka 11,7 GWh prissätts enligt självkostnadspris. Enligt de norska myndigheterna var departementspriset år 2000 cirka 0,10 NOK och det relevanta självkostnadspriset för Håkvik och Nygård låg år 2000 mellan 0,14 och 0,178 NOK.

Kraftverkets ägare vid transaktionstidpunkten	Kraftverk	GWh/år (ungef. värde)	Prissättnings-metod
NEAS	Håkvik och Nygård	11,7	Självkostnads-pris
NEAS	Taraldsvik	1,0	Departementspris
Nordkraft	Sildvik	20,9	Departementspris
Statkraft	Skjomen, Båtsvann och Norddalen	94,4	Departementspris

5. Narvik Energi AS (NEAS)

- (15) NEAS finns i kommunen Narvik i fylket Nordland. NEAS producerar och säljer el. Fram till 2001 ägdes NEAS till 100 % av Narvik kommune. År 2001 sålde Narvik 49,99 % av sin andel till två kraftverksföretag, Vesterålskraft AS och Hålogalandskraft AS.
- (16) Efter en sammanslagning år 2006 och namnändring år 2009 utgör NEAS nu del av företaget Nordkraft AS (nedan kallat *Nordkraft*).

6. Händelser som ledde fram till försäljning av koncessionskraft

- (17) Fram till slutet av 1998 sålde Narvik sin årliga rätt på cirka 128 GWh koncessionskraft till NEAS inom ramen för korttids- eller långtidsavtal. I början av 1999, efter att Narvik misslyckats att nå avtal med NEAS, sålde Narvik sin koncessionskraft på en elkraftbörs till spotmarknadspris.

⁽¹²⁾ Avsnitt 2.12.1 i lagen om industrikoncession.

⁽¹³⁾ Lagen om industrikoncessioner avsnitt 2.12.7.

- (18) I mars 1999 anordnade kommunen ett anbudsförfarande för försäljning av sin koncessionskraft för återstoden av 1999. Den 30 mars 1999 slöt Narvik avtal med Kraftinor AS som gett det högsta budet. Priset var 109,50 NOK per MWh. Eftersom Narvik betalade 111,10 per MWh plus matningskostnader på 20 NOK per MWh för koncessionskraften, gick Narvik med en förlust på cirka 2,3 miljoner NOK inom ramen för detta avtal. Narvik hade ursprungligen förväntat sig ett överskott på 3,5 miljoner NOK.
- (19) Den 19 oktober 1999 rekommenderade kommunstyrelsens verkställande kommitté (*Narvik bystyes formannskap*, nedan kallat *formannskapet*) för bystyret att det övergripande målet för hantering av kommunens koncessionskraft skulle vara att maximera avkastningen på lång sikt i syfte att få en stabil planeringshorisont. Den föreslagna strategin för att nå detta mål bestod av fyra delar:
- 1) Koncessionskraft säljs till anbudsgivaren med det högsta budet på långtidsavtal med fast avkastning, dock med justeringsklausuler som ger tilläggsavkastning om priserna är väsentligen högre än de beräknade priserna under avtalsperioden.
 - 2) Koncessionskraft säljs inom ramen för olika avtal med olika löptid, för att diversifiera risken.
 - 3) Kommunordföranden (*kommuneordfører*) får fullmakt att ingå avtal enligt den strategi som bystyret har slagit fast.
 - 4) Vinst från försäljning av koncessionskraft deponeras i en fond vars medel fördelas enligt beslut från bystyret.
- (20) Bystyret bekräftade rekommendationerna från formannskapet med en justering som föreslagits av kommunordföranden och som bekräftades i form av en ändring till strategin: I stället för att kommunordföranden uttryckligen beviljas fullmakt att ingå avtal enligt den strategi som fastslagits av bystyret fastställdes i det slutliga beslutet att som ett första steg i genomförandet av denna strategi har NEAS fått inbjudan om att diskutera deras intresse i frågan enligt det som anges i deras skrivelse till kommunen av den 9 november
- (21) I en skrivelse från NEAS av den 9 november 1999 ifrågasattes den föreslagna strategin om att sälja koncessionskraften inom ramen för olika avtal och olika löptider för att diversifiera risken. I stället föreslog NEAS ett långtidsavtal ("t.ex. 50 år") och var villigt att inkludera en klausul om prisjustering i avtalet med Narvik.
- (22) Även i en skrivelse av den 15 april 1999 uttryckte NEAS sitt intresse för att ingå ett långtidsavtal rörande koncessionskraft, främst genom förskottsbetalning av en klumpsumma eller i form av långtidsleasing – ursprungligt förslag 60 år – med årliga betalningar till Narvik.
- (23) Utöver frågan om koncessionskraft diskuterades även NEAS framtida roll på marknaden och Narviks roll som ägare av NEAS.
- (24) Enligt de norska myndigheterna noterade NEAS vid tidpunkten en omfattande regional konsolidering bland elföretag och inträdet av nationella/internationella aktörer på de lokala marknaderna. NEAS behövde stärka sina tillgångar för att kunna anskaffa andelar i andra elföretag, särskilt Nordkraft AS. NEAS hade också undertecknat avsiktsförklaringar med Hålogaland Kraft AS och Vesterålskraft AS i syfte att bilda ett regionalt produktionsföretag och ett regionalt transportföretag. Avsikten var att dessa förändringar skulle träda i kraft från och med den 1 januari 2001. För att NEAS skulle kunna slutföra dessa transaktioner med en kombination av eget kapital och lånat kapital förväntades att Narvik – enda ägaren av NEAS – skulle injicera tilläggskapital i NEAS.
- (25) Vid bystyrets möte den 16 december 1999 fattades beslut om att kommunens ägarandel i NEAS, företagets behov av kapital och hanteringen av koncessionskraft skulle bedömas gemensamt av en förhandlingsgrupp bestående av kommunordföranden, vice ordföranden (*vara-ordfører*) och chefen för upphandling inom kommunal förvaltning (nedan kallad *förhandlingsgruppen*).

7. Externa bedömningar

- (26) NEAS beställde två rapporter från Arthur Andersen (nedan kallat AA) och Deloitte & Touche (nedan kallat DT) för att bestämma värdet på koncessionskraften enligt departementspris. I rapporten från AA tillämpas en metod med nettonuvärde men de underliggande antagandena beskrivs inte närmare. Även i rapporten från DT används metoden med nettonuvärde men i den går man längre än i rapporten från AA när det gäller att förklara relevanta antaganden och beräkningar. Som exempel kan nämnas att rapporten från DT innehåller detaljerade redogörelser för hur den behövliga avkastningen bestäms på grundval av prissättningsmodellen för kapitaltillgångar (CAPM) och hur den vägda genomsnittliga kapitalkostnaden (WACC) bestäms. Analysen innehåller också en detaljerad beskrivning av beräkningen av koncessionspriset och inkluderar känslighetsanalys baserad på stegvis ökning både av elpriset och WACC.

- (27) Narvik beställde två rapporter från Danske Securities (nedan kallade *DS1* och *DS2*). För den första rapporten, *DS1*, fick Danske Securities i uppdrag att bedöma huruvida kommunen skulle sälja eller inte sälja sin rätt till koncessionskraft på marknaden eller överföra den till NEAS. I *DS1* gav Danske Securities, på eget initiativ, en uppskattning av värdet på rätten till koncessionskraft för en period på 50 år. Danske Securities lade fram antaganden rörande framtida utveckling av elpriserna men i övrigt fanns det ingen närmare vägledning om hur värdet på rätten till koncessionskraft hade beräknats.
- (28) För *DS2* begärde Danske Securities pris- och kostnadsförväntningar från tre marknadsoperatörer: CBF Kraftmegling AS (nedan kallad *CBF*), Norwegian Energy Brokers AS (nedan kallad *NEB*) och Statkraft SF (nedan kallad *Statkraft*). På grundval av dessa förväntningar beräknade Danske Securities ett uppskattat marknadsvärde för rätten till koncessionskraft. Enligt förväntningarna från *CBF* skulle grunduppskattningen vara 127 miljoner NOK. Enligt förväntningarna från *NEB* skulle grunduppskattningen vara 75 miljoner NOK. Eftersom *NEB* inte hade gjort någon inflationsjustering av pris- och kostnadsförväntningarna, ansåg Danske Securities att förväntningarna från *NEB* inte var trovärdiga. Förväntningarna enligt *Statkraft* låg inom intervallet 115–140 miljoner NOK. På grundval av dessa tre uppskattningar slöt Danske Securities sig till att det uppskattade nettonuvärdet för rätten till koncessionskraft skulle ligga inom intervallet 100–140 miljoner NOK.
- (29) Ett sammandrag av de fyra rapporterna finns i tabellen nedan. I fortsättningen kallas dessa rapporter gemensamt *de fyra rapporterna*.

Rapport	Rapport från	Rapportens datum	Rapport beställd av	Koncessionens uppskattade elvolym (GWh) ⁽¹⁾	Period (år)	Uppskattat nettonuvärde (miljoner NOK)
AA	Arthur Andersen	20.5.1999	NEAS	115,3	50	71,4–117,4 ⁽²⁾
DS1	Danske Securities	14.2.2000	Narvik	116,3	50	80–145
DS2	Danske Securities	23.2.2000	Narvik	116,3	50	100–140
DT	Deloitte & Touche	3.5.2000	NEAS	116,3	50,5	110–130

⁽¹⁾ Det framgår att rapporterna *DS1*, *DS2* och *DT* täcker koncessionskraft enligt departementspris som producerats av Taraldsvik, Sildvik, Skjomen, Båtsvann och Norddalen. Även om *DS2*-rapporten inte uttryckligen innehåller uppgifter om bedömd koncessionskraft finns det inget som indikerar att den inte skulle täcka samma volym som *DS1*-rapporten. *AA*-rapporten täcker produktionen vid samma kraftverk med undantag av Taraldsvik.

⁽²⁾ Med ett grundvärde (s.k. base case value) på 87,7 miljoner NOK.

8. Interna bedömningar

- (30) Utöver de externa bedömningarna gjorde den upphandlingsansvarige i Narvik kommune interna bedömningar.
- (31) I den första bedömningen som lades fram för formannskapet i oktober 1999 konstaterades att den övergripande risken för kommunen var hög för långtidsavtal definierade mellan 10 och 40 år.
- (32) I den andra bedömningen som lades fram för förhandlingsgruppen den 16 mars 2000 behandlades flera alternativ för hantering av koncessionskraft. Vid den tidpunkten hade dock förhandlingsgruppen begränsat mandatet till att enbart bedöma risken, tiden fram till betalning, skatteföljder och vinstmaximering för tre scenarier (som alla innebar att Narvik överför rätterna till koncessionskraft till NEAS för 50 år och minskar sitt innehav i NEAS). Trots detta fortsatte den upphandlingsansvarige i sin andra bedömning att fokusera på vikten av avtalets löptid. Hans bedömning av marginalvärdet för rätten till koncessionskraft över tiden var att ... *ett så långt avtal som 50 år ger ett mycket litet mervärde för oss som säljare jämfört med ett avtal med kortare löptid (t.ex. 20 år med 83 miljoner NOK).*
- (33) Efter interna diskussioner rörande fördelar och nackdelar med ett långtidskontrakt lämnade förhandlingsgruppen sin rekommendation till bystyret om att ett kontrakt med en löptid på 50,5 år vore lämpligt för att minska kommunens risk och ge en långsiktig planeringsshorisont.

9. Försäljning av koncessionskraft

- (34) NEAS hade endast velat köpa 116,3 GWh av koncessionskraft enligt departementspris. Vid förhandlingarna med företaget insisterade dock Narvik på att rätten till koncessionskraft köps fullt ut och att självkostnadsandelen på 11,7 GWh kopplas till koncessionskraft enligt departementspris.

- (35) I maj 2000 kom parterna slutligen överens om att ta hela mängden 128 GWh koncessionskraft som täcks av avtalet och att NEAS betalar 120 miljoner NOK för koncessionskraften enligt departementspris och 6 miljoner NOK för koncessionskraften enligt självkostnadspris.
- (36) Den 25 maj 2000 beslutade bystyret att kommunen säljer sin årliga rätt på 128 GWh koncessionskraft till NEAS för 50,5 år för 126 miljoner NOK.
- (37) Den 16 oktober 2000 formaliserade Narvik och NEAS överenskommelsen genom att teckna ett avtal genom vilket Narvik sålde rätten till koncessionskraft enligt de ovan beskrivna villkoren. Avtalet innehöll ingen prisjusteringsmekanism och beloppet skulle betalas i förskott som en klumpsumma.
- (38) Den 29 november 2000 tecknade Narvik och NEAS ett tilläggsavtal genom vilket NEAS åtog sig att betala 60 miljoner NOK kontant till Narvik för köpet av rätten till koncessionskraft, och återstoden på 66 miljoner NOK som ett kapitalbidrag i natura som injiceras i NEAS (som vid den tidpunkten ägdes till 100 % av kommunen).

10. Försäljning av NEAS-andelar

- (39) År 2001 sålde Narvik 49,99 % av sina andelar i NEAS till två kraftverksföretag, Vesterålskraft AS och Hålogalandskraft AS.

11. Kommentarer från de norska myndigheterna

- (40) De norska myndigheterna anser att avtalet med NEAS slöts på marknadsvillkor. De betonade för det första att avtalet slöts eftersom Narviks finanser var ansträngda och det fanns ett behov av likvida medel. För det andra behövde NEAS rekapisering för att strukturera företaget och skapa ett större regionalt företag. Och slutligen, när avtalet slöts hade kommunen sålt koncessionskraft med förlust eftersom priset på koncessionskraft var högre än det pris som erhöles på marknaden. Som exempel kan nämnas att Narvik under perioden mellan april 1999 och december 1999 förlorade 2,3 miljoner NOK genom försäljning av koncessionskraft.
- (41) I fråga om regleringsrisken har de norska myndigheterna konstaterat att NEAS bär hela risken. De hävdar att det sannolikt handlar om en risk rörande minskad kvantitet, snarare än ökad kvantitet av koncessionskraft, vilket skulle minska sannolikheten för stöd.
- (42) De norska myndigheterna hävdar att ett lämpligt riktmärke för marknadsvärdet av ett avtal på 50,5 år är en permanent försäljning av ett kraftverk och att de priser som NEAS erhöles, med justering för relevanta skillnader, var i linje med prisnivåerna för försäljning av kraftverk under samma period.
- (43) För prisuppgifter rörande försäljning av kraftverk år 2000 hänvisar de norska myndigheterna till en så kallad realtidsgranskning av elmarknaden för år 2000 som gjordes av Pareto (nedan kallad *Pareto-granskningen*). Enligt den varierade marknadspriserna för kraftverk som såldes år 2000 mellan 1,64 och 1,77 NOK per kWh årlig produktionskapacitet. Narviks försäljning av rätten till koncessionskraft motsvarar cirka 1,00 NOK per kWh årlig produktionskapacitet. Enligt de norska myndigheterna kan skillnaderna mellan dessa prisuppgifter förklaras med följande faktorer.
- (44) För det första, år 2000 uppgick de typiska driftskostnaderna inklusive fortlöpande reinvestering (utan nedskrivning) för ett nytt kraftverk till cirka 0,05 NOK per kWh per år (plus matningskostnader). NEAS förväntade fortlöpande betalning var det dubbla; cirka 0,10 NOK per kWh per år (plus matningskostnader) för koncessionskraft enligt departementspris och mellan 0,14 och 0,178 per kWh (plus matningskostnader) per år för koncessionskraft enligt koncessioner beviljade före den 10 april 1959. År 2000 var det förväntade marknadspriset cirka 0,12 per kWh. Således skulle scenariot för år 2000 ge en nettovinst på 0,07 NOK per kWh för en kraftverksägare, jämfört med 0,02 NOK per kWh för koncessionskraft. När avtalet slöts var det förväntade priset för år 2010 0,20 NOK. På grundval av den uppskattningen skulle scenariot för år 2010 ge en nettovinst på 0,15 NOK per kWh för en kraftverksägare, jämfört med 0,10 NOK per kWh för koncessionskraft.
- (45) För det andra hävdar de norska myndigheterna att priserna för försäljning av de fem kraftverken enligt Pareto-granskningen måste minskas med cirka 10–15 % när man tillämpar en kapitaliseringstakt på 4 % för att kompensera för skillnaden mellan kapitalisering över oändlig tid (kapitaliseringsfaktor 25) och 50 år (kapitaliseringsfaktor 21,48).
- (46) De norska myndigheterna tillägger att den största inverkan på beräkningen av nettonuvärde sker under de första åren och att de tunga reinvesteringsskostnader som hör samman med ägarskap typiskt kommer i ett senare skede och därför endast har en liten minskningsinverkan på beräkningen av nettonuvärde.

(47) Med beaktande av detta hävdar de norska myndigheterna att det finns en nära korrelation mellan å ena sidan försäljningar av kraftverk för cirka 1,64–1,77 NOK per kWh årlig produktionskapacitet och å andra sidan hyror (betalning för eltillträde för 50,5 år) på cirka 1,00 NOK per kWh koncessionskraft.

(48) De norska myndigheterna hävdar således att en jämförelse där man gör justeringar för dessa faktorer visar att det pris som NEAS betalade för koncessionskraft kunde jämföras med priset på kraftverk som sålts under samma period och att slutledningen om prisnivå har stöd av DT-rapporten och de två DS-rapporterna som föregick avtalet om koncessionskraft för 50,5 år.

(49) Genom hänvisning till myndighetens beslut om riktlinjer för inslag av stöd i offentliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (nedan kallade *myndighetens riktlinjer*)⁽¹⁴⁾ hävdar de norska myndigheterna att ett konkurrensutsatt och villkorslöst anbudsförfarande är den enda metod som myndigheten godkänner för bestämning av marknadspriserna vid försäljning av offentliga tillgångar. De norska myndigheterna betonar att myndigheten i sina riktlinjer också erkänner att en marknad fri från stöd kan etableras på grundval av en oberoende expertutvärdering. De norska myndigheterna noterar att DT-rapporten och de två DS-rapporterna levererades innan avtalet för 50,5 år slöts. I den andra DS-rapporten bestämdes värdet på grundval av "direkt marknadsundersökning" som enligt de norska myndigheterna resulterade i marknadstest som kan likställas med ett anbudsförfarande. De norska myndigheterna noterar också att slutpriset låg inom den högre nivån av de tre värderingarna.

(50) De norska myndigheterna hävdar vidare att det var lämpligt att inte inkludera någon klausul om prisjustering eftersom priset betalades som en klumpsumma och inte på fortlöpande grund. De norska myndigheterna hävdar att det vid en försäljning som betalas i förskott – delvis kontant och delvis som bidrag i natura – i likhet med en permanent kraftverksförsäljning, är "onaturligt och mycket ovanligt" att inkludera en mekanism för prisjustering. De norska myndigheterna hävdar vidare att modellen med bidrag i natura skulle göra att en senare justering sannolikt även hade varit olaglig enligt lagen om aktiebolag⁽¹⁵⁾.

12. Synpunkter från tredje part

(51) En tredje part, NEAS (numera Nordkraft), lämnade synpunkter på beslut 393/11/KOL. NEAS delar i det väsentliga de norska myndigheternas synsätt.

⁽¹⁴⁾ EGT L 137, 8.6.2000, s. 28.

⁽¹⁵⁾ 1997:613 nr 44 Lov om aksjeselskaper (aksjeloven) (lagen om aktiebolag).

II. BEDÖMNING

1. Förekomsten av statligt stöd

(52) Artikel 61.1 i EES-avtalet lyder som följer:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna."

(53) Denna bestämmelse innebär att statligt stöd anses föreligga om åtgärden ger mottagaren en ekonomisk fördel. I det följande gör myndigheten en bedömning av frågan om en eventuell förekomst i det föreliggande fallet av en sådan ekonomisk fördel.

2. Ekonomisk fördel

(54) Europeiska unionens domstol har slagit fast att när det gäller att bekräfta förekomsten av statligt stöd är det nödvändigt att fastställa huruvida det mottagande företaget får en ekonomisk fördel som det inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden⁽¹⁶⁾. Vid bedömning av förekomsten av en ekonomisk fördel tillämpar myndigheten principen om en (hypotetisk) investerare i en marknadsekonomi⁽¹⁷⁾.

(55) Om transaktionen i fråga genomfördes enligt principen om en investerare i en marknadsekonomi, dvs. om kommunen sålde rätten till koncessionskraft till marknadsvärde och transaktionens pris och villkor skulle ha varit godtagbara för en sunt agerande privat investerare i en marknadsekonomi, skulle transaktionen inte ge NEAS någon ekonomisk fördel och således inte ha inslag av statligt stöd. I ett motsatt fall kunde det finnas inslag av statligt stöd om transaktionen inte genomförts till marknadspris.

(56) Vid bedömningen kan myndigheten inte ersätta Narviks affärsmässiga bedömning med sin egen, vilket betyder att kommunen i egenskap av ägare till rätten till koncessionskraft har ett visst utrymme att välja hur den agerar i normala konkurrensutsatta förhållanden.

⁽¹⁶⁾ Domstolens dom av den 11 juli 1996 i mål C-39/94, SFEI m.fl. mot La Poste m.fl., REG 1996, s. I-3547, punkt 60.

⁽¹⁷⁾ Principen om investerare i en marknadsekonomi beskrivs närmare i myndighetens riktlinjer om tillämpning av reglerna för statligt stöd på offentliga företag inom tillverkningssektorn (EGT L 274, 26.10.2000, s. 29).

- (57) En bedömning av pris och avtalsvillkor mellan kommunen och NEAS bör basera sig på den information som Narvik hade tillgång till när avtalet slöts. I regel är en informerad förhandsbedömning tillräcklig för att utesluta inslag av statligt stöd, även om de antaganden som använts för bedömningen senare visar sig vara felaktiga.
- (58) I det följande gör myndigheten därför en bedömning av huruvida Narvik agerade som en privat investerare i en marknadsekonomi när den slöt avtal om att sälja sin rätt till koncessionskraft.
- (59) Myndigheten är medveten om det sammanhang i vilket transaktionen ingicks. Utifrån informationen från de norska myndigheterna uppfattar myndigheten att kommunen vid tidpunkten då avtalet slöts befann sig i en situation där den behövde både likviditet (för att uppfylla sina låneskyldigheter) och kapital för injicering i NEAS. Dessutom noteras att lagen om aktiebolag begränsar möjligheten att inkludera en mekanism för prisjustering när bidrag görs i natura. År 1999, innan försäljningsavtalet slöts år 2000, hade Narvik haft ytterligare förluster vid försäljning av koncessionskraft. Kommunen hade därför beslutat att avyttra sin rätt till koncessionskraft på längre sikt samtidigt som den genomför sin uttalade strategi om att maximera avkastningen på koncessionskraft.
- (60) De norska myndigheterna har hävdade att myndigheten bör kunna utesluta förekomsten av en fördel genom att tillämpa principerna för myndighetens riktlinjer på det ifrågavarande fallet. Myndigheten noterar att även om myndighetens riktlinjer inte gäller för försäljning av rätt till att köpa koncessionskraft, föreskrivs ändå i dessa riktlinjer två metoder genom vilka offentliga myndigheter i regel kan få ett marknadspris för försäljning av offentligt ägd mark och byggnader och på så sätt säkerställa att försäljningen inte har inslag av statligt stöd. Den första metoden för att utesluta inslag av stöd är försäljning genom ett villkorslöst anbudsförfarande. Den andra metoden innebär försäljning till ett pris som fastställts genom oberoende expertutvärdering som gjorts i enlighet med allmänt godtagna värderingsnormer.
- (61) Myndigheten noterar att försäljning av en tillgång genom ett villkorslöst anbudsförfarande i regel utesluter förekomsten av en fördel. Detta gäller åtminstone i genuint öppna förfaranden där det finns flera anbudsgivare⁽¹⁸⁾. Narviks rätt till koncessionskraft såldes dock inte genom ett villkorslöst anbudsförfarande.
- (62) Å andra sidan beställde Narvik och NEAS på var sitt håll två bedömningar från externa rådgivare, enligt det som beskrivs i punkterna 7 till (28) ovan. Dock innehåller varken DS1-, DS2- eller AA-rapporterna någon grundlig redogörelse för vilken metod som använts för att fastställa värderingarna. I brist på närmare redogörelser kan myndigheten inte bedöma huruvida bedömningen av marknadsvärde har gjorts i enlighet med allmänt godtagna marknadsindikatorer och värderingsnormer. Myndigheten anser därför att DS1-, DS2- och AA-rapporterna har ett begränsat värde när det gäller att bedöma värdet på rätten till koncessionskraft. Å andra sidan innehåller DT-rapporten en detaljerad redogörelse rörande bedömningarna. Av det följer att den rapportens resultat kan testas och verifieras. Myndigheten anser därför att DT-rapporten har den största trovärdigheten. Myndigheten anser dock att det faktum att alla fyra rapporterna uppvisade liknande resultat⁽¹⁹⁾ stärker DT-rapportens resultat och därmed även de tre övriga rapporternas resultat.
- (63) Myndigheten noterar att även om ett pris som fastställts av en oberoende värderare i regel kan anses utesluta förekomsten av en fördel vid försäljning av allmän mark vars värde är lätt att uppskatta eller byggnader som har varit föremål för ett flertal transaktioner, är detta inte nödvändigtvis fallet för mark och byggnader som har mera unika kvaliteter eller i fall där omständigheterna kring försäljningen kan ge upphov till tvivel om huruvida expertvärderingen återspeglar egendomens aktuella marknadsvärde⁽²⁰⁾.
- (64) Såsom konstateras nedan är det ovanligt med elförsörjningskontrakt med löptid över sex år. Då det inte finns en marknad där jämförbara priser kan observeras och på
-
- ⁽¹⁸⁾ Jämför med myndighetens riktlinjer om tillämpandet av regler om statligt stöd på ersättning som beviljats för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (ännu inte offentliggjorda i EUT, finns på myndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>), punkt 68.
- ⁽¹⁹⁾ Anskaffningspriset på 120 miljoner NOK som avtalats för 116,3 GWh koncessionskraft enligt departementspris är identiskt med genomsnittsvärdet för de uppskattade nettonuvärdesintervallen som anges i DT-rapporten (110–130 miljoner NOK) såväl som i DS2-rapporten (100–140 miljoner NOK). Priset ligger dessutom ovanför genomsnittsvärdet för det intervall som anges i DS1-rapporten (80–145 miljoner NOK) och ovanför det intervall som anges i AA-rapporten (71,4–117,4 miljoner NOK för 115,3 GWh koncessionskraft enligt departementspris).
- ⁽²⁰⁾ En oberoende expertutvärdering som uppfyller de relevanta kriterierna enligt myndighetens riktlinjer kan inte alltid anses vara ett genuint uttryck för marknadspriset på en egendom eller en byggnad – se myndighetens beslut nr 157/12/KOL av den 9 maj 2012 om Oppdal kommunes försäljning av mark (gnr 271/8) (Norge) (EUT L 350, 9.5.2012, s. 109), avsnitt II.6.2.

grund av elprisernas fluktuationer är en expertutvärdering mindre lämplig som instrument för att bestämma marknadspriset för ett elavtal med fast pris för 50,5 år ⁽²¹⁾.

- (65) Myndigheten påminner dock om att det är kriterierna för en investerare i en marknadsekonomi, inte myndighetens riktlinjer, som gäller vid försäljning av offentligt ägd mark och byggnader, för bedömning av huruvida ett elavtal som slutits av en offentlig myndighet inbegriper en fördel som gynnar ett företag. Principen om en investerare i en marknadsekonomi gäller även för långsiktiga elavtal, enligt det som bekräftats av domstolen i mål *Budapesti Erőmű Zrt mot kommissionen* där domstolen bekräftade Europeiska kommissionens synsätt i ett fall rörande långsiktiga elavtal som slutits av de ungerska myndigheterna ⁽²²⁾.
- (66) I det fallet identifierade kommissionen de kommersiella aktörernas huvudsakliga metoder på de europeiska elmarknaderna i den mån de var relevanta för analys, och bedömde huruvida avtalen i det föreliggande fallet var i linje med dessa metoder eller om avtalen hade slutits på villkor som inte hade skulle ha godtagits av en aktör som enbart agerar på kommersiella grunder ⁽²³⁾.
- (67) Kommissionen noterade att långsiktiga elavtal med löptid över sex år sällan sluts på den europeiska marknaden ⁽²⁴⁾. Den information som myndigheten har tillgång till bekräftar detta. Det finns därför få eller inga långsiktiga energiavtal som kan användas som riktlinje för pris på energi som säljs för 50,5 år framåt.
- (68) Potentiella köpare och säljare av kraftverk måste dock göra långsiktiga uppskattningar av framtida energipriser. Det är på denna grund som de norska myndigheterna har

hävdatt att försäljningen av Narviks rätt till koncessionskraft bör ses på samma sätt som en försäljning av ett vattenkraftverk. Som stöd för detta argument har de norska myndigheterna försett myndigheten med Pareto-granskningen som ger en översikt av fem vattenkraftverk som sålts i Norge under år 2000.

- (69) De norska myndigheterna hävdar att både i fråga om försäljning av ett vattenkraftverk såväl som Narviks försäljning av sin rätt till koncessionskraft representerar försäljningspriserna nettonuvärdet av de förväntade kassaflödena för produktionsvolymen. Det betyder att på samma sätt som för Narvik och NEAS i det föreliggande fallet, måste varje köpare eller säljare av ett vattenkraftverk bedöma anläggningens värde på grundval av förväntade produktionsintäkter minus förväntade kostnader diskonterade enligt relevant diskonteringskurs för så länge som den nya ägaren kan utnyttja den relevanta vattenkraften.
- (70) De norska myndigheterna hävdar att om man gör korrigering för vissa relevanta faktorer kan priserna för de fem vattenkraftverken som nämns i Pareto-rapporten jämföras med det pris som erhöles vid försäljning av Narviks rätt till koncessionskraft. I detta sammanhang noterar myndigheten de korrektionsfaktorer som de norska myndigheterna hänvisar till (se kapitel I.(39) ovan).
- (71) För de fem vattenkraftverken varierade försäljningspriserna per kWh produktionskapacitet mellan 1,66 och 1,74 NOK. En permanent försäljning av en tillgång ökar tillgångens nettonuvärde i jämförelse med en försäljning av en rätt att köpa koncessionskraft under 50,5 år, eftersom tillgången antas ha ett positivt kassaflöde efter 50,5 år. De norska myndigheterna har utgått från en kapitaliseringsstakt på 4 % som ger en nedåtjustering av försäljningspriset med cirka 10–15 % när man jämför en permanent försäljning med den tidsbegränsade försäljningen av koncessionskraft ⁽²⁵⁾.
- (72) Den andra skillnaden mellan en permanent försäljning och en försäljning av rätten att köpa koncessionskraft under 50,5 års tid handlar om vilken kostnadsbas som ska användas i modellen för nettonuvärde – totala produktionskostnader eller koncessionspriset. De norska myndigheterna har hävdatt att den typiska driftskostnaden inklusive reinvestering för ett nyare kraftverk var cirka 0,05 NOK per kWh medan departementspriset vid tidpunkten låg på cirka 0,10 NOK per kWh.

⁽²¹⁾ Dessutom noterar myndigheterna att de fyra rapporterna inte bedömer värdet på koncessionskraften till självkostnadspris på 11,3 GWh. Inte heller har myndigheten fått en oberoende expertutvärdering för bedömning av värdet på denna koncessionskraft. De norska myndigheterna har endast angett att priset på 6 miljoner NOK för denna koncessionskraft slogs fast genom förhandlingar mellan Narvik och NEAS. Dessa omständigheter gör det inte möjligt för myndigheten att bedöma försäljningen av koncessionskraften på 11,3 GWh till självkostnadspris enligt principerna i myndighetens riktlinjer. I AA-rapporten beaktas dessutom inte värdet på kraftproduktionen i Taraldsvik (1 GWh).

⁽²²⁾ Tribunalens dom av den 13 februari 2012 i de förenade målen T-80/06 och T-182/09, *Budapesti Erőmű Zrt mot kommissionen* (ännu ej offentliggjord i REU), punkterna 65–69.

⁽²³⁾ Tribunalens dom av den 13 februari 2012 i de förenade målen T-80/06 och T-182/09, *Budapesti Erőmű Zrt mot kommissionen* (ännu ej offentliggjord i REU), punkterna 68–69.

⁽²⁴⁾ Se kommissionens beslut i ärende C 41/05 om det statliga stöd som Ungern genomfört i form av energiköpsavtal (EUT L 225, 27.8.2009, s. 53), punkt 200.

⁽²⁵⁾ Utifrån en kapitaliseringsstakt på 4 % skulle den aktuella värdeminskningen bli cirka 14 %.

- (73) För att bedöma huruvida priserna för kraftverken utgör lämpliga approximationer för marknadspriset för den berörda koncessionskraften är det nödvändigt att granska argumentets alla delar i närmare detalj. Myndighetens bedömning baserar sig på information från de norska myndigheterna och annan allmänt tillgänglig information.
- (74) I analyserna nedan används nominella värden i alla beräkningar ⁽²⁶⁾.
- (75) För de fem vattenkraftverk som nämns i Pareto-granskningen låg försäljningspriserna per kWh produktionskapacitet inom området 1,66–1,74 NOK. Enligt en rapport från ekonomikonsultföretaget Econ Pöyry med analys av kraftverksförsäljningar mellan 1996 och 2005 verkar det genomsnittliga transaktionsvärdet år 2000 ligga något högre, uppskattningsvis 1,85 NOK. Enligt samma rapport erhöles samma ungefärliga pris år 1999. Det betyder att det prisintervall som används som jämförelse verkar vara aningen högre än intervallet enligt Pareto-granskningen. Eftersom Econ-rapporten hänvisar till ett genomsnittligt transaktionsvärde som är högre än det som anges i Pareto-granskningen, kommer myndigheten att i fortsatt analys använda intervallet 1,70–1,80 NOK.
- (76) En annan faktor att överväga är hur prisnivåerna ska justeras från en permanent försäljning till en tidsbegränsad försäljning över 50,5 år. De norska myndigheterna har hävdats att den lämpliga justeringsfaktorn är 10–15 % utifrån en kapitaliseringstakt på 4 %. Myndigheten anser att valet av kapitaliseringstakt är nära förknippat med valet av diskonteringsfaktorn i modellen med nettovärdet. Den nominella diskonteringsfaktorn efter skatt som användes i DT-rapporten var 6,8 % medan motsvarande värde i AA-rapporten var 7 %. Likaså har noterats att NVE använde en sats på 6,5 % vid bedömning av nya vattenkraftverksprojekt ⁽²⁷⁾. För modellen med självkostnadspris används en sats på 6 % ⁽²⁸⁾. På grundval av detta anser myndigheten att den lämpliga diskonteringsfaktorn och därmed den lämpliga kapitaliseringstakten som ska tillämpas vid jämförelse av en permanent försäljning med en tidsbegränsad försäljning ligger inom området 6–7 % nominellt efter skatt. På denna grund är den lämpliga justeringen av värdet från en permanent försäljning till
- en 50,5-års försäljning inte 10–15 % som de norska myndigheterna hävdar, utan närmare 4–5 %.
- (77) Den tredje faktorn att överväga är det förväntade framtida marknadspriset på el. Som förklarat ovan är det synnerligen svårt att förutse energipriser för 50 år eller mer framåt i tiden. Enligt de värderingsrapporter som beskrivs ovan, särskilt AA-rapporten och DT-rapporten, förväntas marknadspriset på energi öka stadigt under en period på 10–20 år varefter priserna förväntas vara konstanta i reella termer (dvs. endast öka i takt med den förväntade inflationen) ⁽²⁹⁾. Detta låter förstå att konsensus på marknaden vid den tidpunkten var att de framtida energipriserna på lång sikt skulle förbli konstanta i reella termer och inte fortsätta öka ⁽³⁰⁾. Myndigheten utgår från att samma osäkerhet rörande framtida energipriser gällde hos alla marknadsdeltagare, även sådana som köpte och sålde kraftverk under samma period som rätten till koncessionskraft såldes. Det finns som sådant inget skäl att anta att olika marknadsdeltagare har tillgång till avsevärt avvikande information rörande förväntningarna om marknadspris.
- (78) Vid övergång från intäkter till kostnader hänvisar jämförelsen som presenterats av de norska myndigheterna till ett scenario där det finns en skillnad i kassautflöde per kWh mellan en permanent försäljning och försäljning av koncessionskraft på 0,05 NOK beroende på ett förväntat koncessionspris på cirka 0,10 NOK och en driftskostnad inklusive reinvestering på cirka 0,05 NOK.
- (79) Vad gäller departementspriset för koncessionskraft förväntade sig de konsulter som var rådgivare åt Narvik och NEAS att priserna skulle förbli relativt oförändrade i reella termer, dvs. att man inte förväntade sig betydande effektivitetsvinster eller stora fluktuationer rörande kostnadsbasen. I princip förväntades att departementspriset för koncessionskraft ökar med inflationen ⁽³¹⁾. På grundval av tillgänglig information anser myndigheten att samma antaganden skulle ha gjorts av en sunt agerande investerare och antar därför att det inte förekommer betydande ändringar av självkostnadspriset för koncessionskraft i den fortsatta analysen. Dessa kostnader bildar det relevanta kassautflödet vid beräkning av koncessionskraftens värde ⁽³²⁾.
- ⁽²⁶⁾ Med nominellt värde avses ett ekonomiskt värde uttryckt i en valutaenhet ett givet år. Detta i motsats till begreppet reellt värde där det nominella värdet har justerats för att avlägsna effekterna av allmänna ändringar av prisnivån (inflation) över tiden.
- ⁽²⁷⁾ NVE-handbok nr 1 år 2007 *Kostnader ved produksjon av kraft og varme*, finns på <http://www.nve.no/Global/Konsesjoner/Fjernvarme/handbok1-07.pdf>
- ⁽²⁸⁾ Uppgiften hämtad ur följande bok: Thor Falkanger och Kjell Haagenen, *Vassdrags- og energirett* 2002, s. 349.
- ⁽²⁹⁾ Se AA-rapporten och de många rapporter som hänvisas till i den.
- ⁽³⁰⁾ Se t.ex. Frode Kjærland, *Norsk vannkraft – "arvesolv solgt på billigsalg"?* 2009, finns på <http://www.magma.no/norsk-vannkraft-arvesolv-solgt-paa-billigsalg>
- ⁽³¹⁾ Se DT-rapporten, avsnitt 4.3.1.
- ⁽³²⁾ Utöver matningskostnaden, men den är lika stor i kraftverksscenarioet och kan därför uteslutas ur analysen.

- (80) Eftersom det finns ett antal variabler som kan påverka kassautflödets nivå över tiden, måste värdet på 0,05 NOK, i vilket kombineras drifts- och reinvesteringsskostnad, bedömas på grundval av de olika komponenterna.
- (81) Det är för det första uppenbart att ett kraftverk har vissa drifts- och underhållskostnader. Som antagande gäller att drifts- och underhållskostnaderna för ett vattenkraftverk allmänt taget är relativt låga och konstanta inom området 0,02–0,05 per kWh⁽³³⁾. Detta antagande stöds av de kostnadsuppgifter som använts för att fastställa departementspriset. År 2000 var ersättningen enligt den modellen för drifts- och underhållskostnader 0,267 NOK per kWh.
- (82) Även andra kassautflöden är relevanta för beräkningen av nettoinvärde. I ministeriets prisberäkning från år 2000 kompenserades skatterna med 0,021 NOK. Den aktuella skatten för ett givet kraftverk beror självfallet på vinsterna, men utifrån att departementspriset är avsett att vara representativt för genomsnittskostnaden för ett typiskt kraftverk i Norge, verkar det rimligt att utgå från en skattekostnad på cirka 0,02 NOK per kWh.
- (83) Den sista kassautflödesdelen i nettoinvärdet är reinvesteringsskostnaden, som väsentligen beror på tidpunkten och nivån för reinvesteringar som behövs vid kraftverket. Myndigheten utgår från att den ekonomiska livstiden för ett vattenkraftverk med tanke på redovisningsändamål är 40 år⁽³⁴⁾, även om den faktiska livstiden kan vara längre. Reinvesteringssnivån är i många fall hög, och därför är tidpunkten för kassautflödet av stor vikt för beräkningen av nettoinvärde, vilket också de norska myndigheterna betonar. Om reinvesteringen görs tidigt inom beräkningsperioden är minskningen av nettoinvärde betydligt högre än om reinvesteringen görs senare inom beräkningsperioden. De norska myndigheterna har dock inte försett myndigheten med information om reinvesteringssbehoven för de vattenkraftverk som såldes 1999 och 2000 och som de använder som grund för sin jämförelse. Myndigheten noterar att informationen sannolikt inte är lätt tillgänglig, på grund av informationens ålder och sannolikt även kommersiellt känsliga karaktär.
- (84) Vid justering av priserna för de berörda vattenkraftverken med hänsyn till de två ovan nämnda skillnaderna, tidsperioden och kostnadsbasen, hävdar de norska myndigheterna att prisområdet mellan 1,66 och 1,74 NOK per kWh är jämförbart med priset på koncessionskraft, cirka 1,00 NOK per kWh⁽³⁵⁾. Som konstaterat ovan tyder informationen som myndigheten har tillgång till att det

genomsnittliga transaktionsvärdet för 1999 och 2000 var något högre än detta (cirka 1,85 NOK). Myndigheten kommer därför att jämföra ett prisområde på 1,70–1,80 NOK per kWh med det pris på 1,00 NOK som Narvik fått.

- (85) Den första justeringen är att göra priset på permanent försäljning jämförbart med priset på ett avtal på 50,5 år. Myndigheten har använt en kapitaliseringstakt på 6 %, som minskar värdena för permanent försäljning med cirka 5,5 %. Det jämförbara prisområdet för kraftverksförsäljning är därför 1,61–1,70 NOK. Skillnaden på 0,61–0,70 per kWh i nettokassaflöde mellan koncessionskraftpriserna och driftskostnaden för ett kraftverk bör kunna förklara skillnaden, för att kriterierna om en investerare i marknadsförhållanden ska uppfyllas och för att kunna utesluta stöd.
- (86) De totala driftskostnaderna är som ovan konstateras 0,02–0,05 NOK per kWh plus uppskattade skatter på 0,02 NOK per kWh, vilket ger 0,04–0,07 per kWh. Dessutom måste man beakta reinvesteringar, vars ekonomiska effekter beror på tidpunkt och storlek och därför är svåra att kvantifiera.
- (87) Med beaktande av detta har myndigheten gjort en känslighetsanalys rörande försäljningen av 128 GWh⁽³⁶⁾ koncessionskraft över en period på 50,5 år. Myndigheten har testat olika kombinationer av kostnader och diskonteringsatser med nominella diskonteringsatser efter skatt mellan 5,5 och 7,5 % och totala driftskostnader mellan 0,05 och 0,09 per kWh, enligt det som anges i tabellen nedan.

Känslighetsanalys		Diskonteringsats				
		5,5 %	6 %	6,5 %	7 %	7,5 %
Driftskostnader	0,05	1,60	1,46	1,34	1,23	1,14
	0,06	1,34	1,23	1,12	1,04	0,96
	0,07	1,09	0,99	0,91	0,84	0,78
	0,08	0,83	0,76	0,70	0,64	0,59
	0,09	0,58	0,53	0,48	0,45	0,41

⁽³³⁾ NVE-handbok nr 1 år 2007 avsnitt 4.2.3 och Sweco Grøner-rapport nr 154650-2007.1 som citeras i Ot.prp. nr. 107 (2008–2009) avsnitt 4.4, tabell 4.2, finns på <http://www.regjeringen.no/nr/dep/oed/dokument/proposisjonar-ogmeldingar/odelstingsproposisjonar/-2008-2009/otprp-nr-107-2008-2009-/4/4.html?pid=569864>

⁽³⁴⁾ NVE-handbok nr 1 år 2007 avsnitt 4.2.2, hänvisning 2.2.

⁽³⁵⁾ Dvs. ett försäljningspris på 126 miljoner NOK dividerat med 128 GWh årlig koncessionskraft.

⁽³⁶⁾ Myndigheten har använt 0,10 som departementspris och för enkelhetens skull 0,15 som självkostnadspris, se punkt 14 ovan.

- (88) Resultaten ligger under intervallet 0,61–0,70 NOK i fallet där driftskostnaderna är 0,09 NOK vid valfri diskonteringssats mellan 5,5 och 7,5 % eller i fallet där driftskostnaderna är 0,08 NOK och diskonteringssatsen är 7,5 % eller högre. I dessa scenarier är skillnaden mellan priset på koncessionskraft och driftskostnaderna så liten att när nettonuvärdet beräknas för skillnaden, fås ingen förklaring av skillnaden i de högre priser som fås vid permanenta försäljningar av vattenkraftverk. Detta är dock endast fallet i situationer där driftskostnaderna, inklusive reinvesteringskostnader, är 60–80 % högre än de kostnadsuppskattningar som kommer från de norska myndigheterna.

3. Slutsatser och sammanfattning

- (89) Myndigheten har på grundval av information från de norska myndigheterna bedömt frågan om huruvida Narviks avtal med NEAS gav NEAS en fördel. Myndigheten har konstaterat att de fyra expertutvärderingarna inte är helt tillförlitliga. Det finns ett flertal osäkerheter i anslutning till hur elpriserna utvecklas i framtiden över längre perioder. Det är inte vanligt med långsiktiga energiavtal utan klausuler om prisjustering.
- (90) Det är inte heller uppenbart att försäljningen av kraftverk som sådan kan jämföras med en försäljning av rätten till koncessionskraft, eftersom en permanent försäljning är ett slutligt beslut där risken för värdet i framtiden måste utvärderas. Detta är inte fallet vid försäljning av koncessionskraft där det kan finnas variationer rörande avtalets optimala löptid vad gäller risk och värde.
- (91) Myndigheten har dock noterat fallets särskilda omständigheter, inklusive det faktum att Narvik gick med förlust vid försäljning av koncessionskraft strax innan kontraktet på 50,5 år slöts med NEAS, tillsammans med det faktum att kommunen behövde få likviditet för återbetalning av skulder såväl som för att göra planerade investeringar i NEAS.
- (92) Mot bakgrund av dessa särskilda omständigheter godtar myndigheten argumentet om att den berörda transaktionen, trots den mycket långa löptiden och osäkerheten rörande framtida energipriser, kan jämföras med de försäljningar av vattenkraftverk som ägde rum 1999 och 2000. Myndigheten godtar således, i detta särskilda fall,

att priserna för de sålda vattenkraftverken representerar en lämplig approximation för marknadspriset vid långtidsförsäljning av de berörda rätterna till koncessionskraft. På grundval av den bevisning som de norska myndigheterna har gjort tillgänglig för myndigheten och redogörelserna om de relevanta skillnaderna, verkar det som att Narvik fick ett pris som kan jämföras med kraftverksförsäljningarna 1999 och 2000.

- (93) På grundval av dessa element har myndigheten efter överväganden slutit sig till att Narvik, när avtal slöts med NEAS för försäljning av rätten till koncessionskraft agerade inom sitt utrymme som en investerare i en marknadsekonomi.
- (94) Avtalet kan därför inte anses ge NEAS en fördel och inbegriper därför inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 61 i EES-avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Försäljningen av Narvik kommunes rätt till koncessionskraft till Narvik Energi AS inbegriper inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 61 i EES-avtalet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

Artikel 3

Endast den engelska versionen av detta beslut är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 19 juni 2013.

För Eftas övervakningsmyndighet

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Ledamot av kollegiet

2013/775/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 17 december 2013 om finansiellt stöd från unionen till nödgärder för bekämpning av aviär influensa i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2012 och 2013 samt i Danmark och Spanien under 2013** [delgivet med nr C(2013) 9084] 44

2013/776/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 18 december 2013 om inrättande av genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur och om upphävande av beslut 2009/336/EG** 46

III Andra akter

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSSOMRÅDET

- ★ **Eftas övervakningsmyndighet beslut nr 28/13/KOL av den 30 januari 2013 om ändring för 88:e gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av ett nytt kapitel om kortfristig exportkreditförsäkring** 54
- ★ **Eftas övervakningsmyndighet beslut nr 258/13/KOL av den 19 juni 2013 om att avsluta det formella granskningsförfarandet om försäljning av Narvik kommunes rätt till koncessionskraft till Narvik Energi AS (nedan kallat NEAS) (Norge)** 63

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV